

Onsdag den 19. november 2014 (D)

1

21. møde

Onsdag den 19. november 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V)

Er det ministerens vurdering, at finanslovsaftalen for 2015 giver et for regeringen tilfredsstillende bidrag til at øge arbejdsudbuddet og dermed sikre en mere holdbar økonomi, og er det herunder ministerens vurdering, at aftalen vil øge incitamentet for ledige til at tage et arbejde?

(Spm. nr. S 298).

2) Til finansministeren af:

Martin Geertsen (V)

Mener ministeren, at genindførelsen af flygtninges ret til fuld folkepension er finansieret i overensstemmelse med regeringens forsigtighedsprincip?

(Spm. nr. S 311. Medspørger: Karsten Lauritzen (V)).

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Hvad er ministerens holdning til den seneste udvikling i sagen om Lars Hedegaard, herunder at Det Danske Generalkonsulat i Istanbul den 29. august 2014 modtog besked om, at den formodede attentatmand var blevet udleveret til sikkerhedsmyndighederne med henblik på at blive udleveret til sit land, som tilsyneladende skulle være Syrien?

(Spm. nr. S 309 (omtrykt). Medspørger: Marie Krarup (DF)).

4) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Hvad er ministerens holdning til artiklen i Den Korte Avis, »Indvandrerbørn ned til syv år deltager i chikane mod naboer til ghettoen – myndighederne gør ingenting«, den 13. november 2014, og hvad vil ministeren gøre for at genoprette ro og orden i området, så almindelige mennesker tør færdes i området, redningskøretøjer kan køre uden politieskorte og byggearbejdere kan passe deres arbejde?

(Spm. nr. S 310).

5) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V)

Er ministeren enig med handels- og udviklingsministeren i, at der er en forventning om, at de af regeringen foreslåede justeringer vil føre til, at Danmark modtager færre asylansøgere i 2015?

(Spm. nr. S 312, skr. begr. Medspørger: Martin Geertsen (V)).

6) Til undervisningsministeren af:

Peter Juel Jensen (V)

Giver antallet af elever, der ikke kan fortsætte deres uddannelse, fordi de ikke kan finde en praktikplads, ministeren anledning til bekymring?

(Spm. nr. S 297. Medspørger: Tina Nedergaard (V)).

7) Til undervisningsministeren af:

Tina Nedergaard (V)

Har regeringen opgivet muligheden at skabe flere praktikpladser?

(Spm. nr. S 299. Medspørger: Inger Støjberg (V)).

8) Til undervisningsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V)

Er ministeren tilfreds med regeringens indsats for at sikre praktikpladser til de unge?

(Spm. nr. S 301. Medspørger: Jacob Jensen (V)).

9) Til undervisningsministeren af:

Inger Støjberg (V)

Mener ministeren, at der er nok praktikpladser i virksomhederne, og hvilke initiativer agter ministeren at tage for at skaffe yderligere pladser?

(Spm. nr. S 303. Medspørger: Anne-Mette Winther Christiansen (V)).

10) Til undervisningsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF)

Hvorfor har ministeren ikke udlignet de ubegrundede taxameterforskelle mellem handelsgymnasierne (hhx) og de almene gymnasier (stx) i forbindelse med finansloven 2015?

(Spm. nr. S 305).

11) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karina Adsbøl (DF)

Hvilke tiltag vil ministeren tage for at hjælpe forældre til børn med autisme, der i dag af mange kommuner presses og stresses med sanktioner og pålæg, hvis forældrene ikke kan få deres børn i det skoletilbud, de er blevet placeret i?

(Spm. nr. S 300, skr. begr.).

12) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Christian Langballe (DF)

Vil ministeren redegøre for, hvorfor flygtninge, der kommer til Danmark, med regeringens nye forslag kan få fuld dansk folkepension, og er det ikke diskrimination af bl.a. udlandsdanskere, som ikke har den samme mulighed?

(Spm. nr. S 306).

13) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Christian Langballe (DF)

Når der i øjeblikket gives ca. 300 dispensationer om måneden i forhold til sprogkrav til opnåelse af statsborgerskab, vil ministeren så redegøre for, hvilken indflydelse det har på integrationen, at personer ikke kan det danske sprog i tilstrækkelig grad?
(Spm. nr. S 307).

14) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Anser ministeren det som et demokratisk problem, at pengeskabelsen i samfundet er uden for Nationalbankens kontrol, og kan ministeren redegøre for de økonomiske konsekvenser ved, at pengeskabelsesprivilegiet er placeret hos et stadigt faldende antal private pengeinstitutter, jf. udtalelsen fra Nationalbankens seneste kvartalsoversigt i artiklen »Penge, kredit og bankvæsen« om, at penge i den moderne økonomi skabes via de private bankers og realkreditinstitutters udlån, og hvor der står, at »Når en bank yder et lån til en husholdning eller en virksomhed, vil provenuet fra lånet i første omgang blive krediteret låntagerens bankkonto. Et udlån vil derfor ofte i første omgang blive modsvaret af et tilsvarende indlån og dermed af en stigning i pengemængden«?
(Spm. nr. S 276 (omtrykt)).

15) Til handels- og udviklingsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Da Hamas er den andenrigeste terrororganisation i verden med en årlig »omsætning«, der runder 2 mia. amerikanske dollar, kan ministeren så garantere, at Hamas ikke direkte eller indirekte kan disponere over de danske donationer i Gaza og på Vestbredden?
(Spm. nr. S 295).

16) Til handels- og udviklingsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

I forbindelse med donorkonferencen i Cairo i oktober 2014 blev der givet et samlet tilsagn om 31,8 mia. kr. til genopbygningen af Gaza – mener ministeren, at denne gigantiske bevilling er en rimelig prioritering set i forhold til de økonomiske rammer, der eksempelvis er til rådighed for andre og større udviklingspolitiske tiltag, eksempelvis under UNHCR, FN's flygtningeorganisation?
(Spm. nr. S 296).

17) Til transportministeren af:

René Christensen (DF)

Kan ministeren oplyse, om ministeren er enig med Guldborgsund Havne i, at Orehoved Havn ikke skal stå ringe, når den nye Storstrømsbro står færdig?
(Spm. nr. S 251 (omtrykt)).

18) Til transportministeren af:

René Christensen (DF)

Er ministeren enig i, at vi skal udvikle Det Blå Danmark?
(Spm. nr. S 252 (omtrykt)).

19) Til skatteministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V)

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med god retssikkerhed, at det i et tilfælde, hvor en person, der boede i udlandet, men havde en bolig i Danmark og arbejdede under sine ophold i Danmark, blev afgjort, at 3 dages arbejde ikke var nok til at udløse skattepligt, og det i en anden sag blev afgjort, at 7 arbejdsdage udløste skattepligt samt fængsel i 1 år og 9 måneder og en klækkelig bøde?
(Spm. nr. S 293).

20) Til skatteministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V)

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med god retssikkerhed, at skattemyndighederne kan vente et par år med at offentliggøre en ny praksis i skattesager, når man er vidende om, at borgere i samme periode pålægges skattepligt, bøder og straf efter den gamle praksis?
(Spm. nr. S 294).

Kl. 12:59

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Der er i dag følgende anmeldelser:

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Lovforslag nr. L 74 (Forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og lov om en børne- og ungeydelse. (Forhøjelse af loftet over fradrag for fagforeningskontingenter og beregning af ydelser i 2012 ved bopæl eller beskæftigelse i Grønland og på Færøerne)),

Lovforslag nr. L 75 (Forslag til lov om indgåelse af aftale om ændring af dansk-færøsk protokol til den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst) og

Lovforslag nr. L 76 (Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Vurderingerne i årene 2015 og 2016)).

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Lovforslag nr. L 77 (Forslag til lov om Den Danske Naturfond).

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Lovforslag nr. L 78 (Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen- og gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx), lov om erhvervsuddannelser og lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Socialt tilskud til ungdomsuddannelsesinstitutioner på baggrund af andelen af afaldstruede elever)).

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 79 (Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Genindførelse af tidligere gældende regler for optjening af ret til folkepension for flygtninge)).

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lovforslag nr. L 80 (Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Enlig-forsørgersats til unge med anbragte børn og mulighed for arbejdsindtægter på op til 24.000 kr. årligt uden fradrag for unge på særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse) og

Lovforslag nr. L 81 (Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte og kildeskatteloven. (Op- hævelse af gensidig forsørgelsespligt for samlevende, afskaffelse af laveste forsørgersats, højere boligsikring til unge par med børn, særlig støtte for unge under 30 år, ingen fradrag for lejeindtægter fra lo- gerende i egen bolig m.v.)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Før vi nu går til besvarelse af oversendte spørgsmål, skal jeg medde- le, at spørgsmål nr. 2, stillet af Martin Geertsen, er trukket tilbage.

Så går vi til det første spørgsmål, som er til økonomi- og inden- rigsministeren, stillet af hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 298

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Er det ministerens vurdering, at finanslovsaftalen for 2015 giver et for regeringen tilfredsstillende bidrag til at øge arbejdsudbuddet og dermed sikre en mere holdbar økonomi, og er det herunder ministe- rens vurdering, at aftalen vil øge incitamentet for ledige til at tage et arbejde?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 13:01

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Er det ministerens vurdering, at fi- nanslovsaftalen for 2015 giver et for regeringen tilfredsstillende bi- drag til at øge arbejdsudbuddet og dermed sikre en mere holdbar økonomi, og er det herunder ministerens vurdering, at aftalen vil øge incitamentet for ledige til at tage et arbejde?

Kl. 13:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:02

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Det korte svar på spørgsmålet er jo, at jeg i lighed med resten af re- geringen synes, at aftalen om finansloven for 2015 er særdeles til- fredsstillende. Jeg er meget tilfreds med aftalen, fordi den ligger i forlængelse af den økonomiske kurs, regeringen har sat fra dag et, den økonomiske politik er ansvarlig og holdbar, og fordi vi inden for rammerne af en ansvarlig økonomisk politik kan løfte velfærden og sikre en fortsat grøn omstilling af samfundet, bl.a. fordi der er gen- nemført reformer, der har styrket dansk økonomi og dermed også rå- derummet.

Finanslovsaftalen bidrager isoleret set ikke til at styrke det struk- turelle arbejdsudbud eller den økonomiske tilskyndelse til at arbejde, men det ændrer ikke på, at aftalen er tilfredsstillende. For aftalen skal i min optik ses som en del af regeringens samlede politik, og re- geringens reformer indebærer som bekendt et markant bidrag til øget arbejdsudbud og stærkere økonomiske incitamenter. Lad mig bare

nævne beskæftigelsesreformen, som vi jo er sammen om, som et af de nyeste eksempler.

Så bundlinjen på de to temaer, som spørgeren her slår an, er jo, at regeringen fører en samlet økonomisk politik, der gør, at det struk- turelle arbejdsudbud er højere i 2020, end det ville have været, hvis man havde fortsat den kurs, der var tilfældet, før vi trådte til, og at det i dag bedre kan betale sig at arbejde, end dengang vi trådte til. I den optik er jeg meget tilfreds med regeringens samlede politik, også på det her område.

Kl. 13:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jacob Jensen.

Kl. 13:03

Jacob Jensen (V):

Svaret på det konkrete spørgsmål er med andre ord: Nej, regeringen er ikke tilfreds med det bidrag, som finanslovsaftalen giver til ar- bejdsudbuddet. Det var det, jeg hørte ministeren sige nu her: Han indrømmer, at isoleret set trækker man faktisk arbejdskraft ud af ar- bejdsmarkedet med den finanslovsaftale, som ligger her. Så kan man godt tænke det ind i alle mulige andre store sammenhænge, men fi- nansloven er nu engang finansloven, og finansloven er trods alt det budget, som danner rammen for den økonomi, som vores land arbej- der inden for i det kommende år.

Derfor er det da interessant, at regeringen nu selv siger, at det budget, man nu lægger frem, som skal være rammen om den økono- miske politik og dermed alle andre politikker for næste år, isoleret set ikke er tilfredsstillende, når man tænker på, at det skulle styrke økonomien fremadrettet. Det svar er jeg glad for. Finansloven er jo endnu ikke endeligt vedtaget, så der er stadig væk mulighed for, at man kan nå at stille ændringsforslag, både fra regeringens side og fra oppositionens.

Jeg vil bare spørge, når man nu f.eks. i går hørte om og så, at konkrete, store hæderkronede danske virksomheder som Danfoss og Grundfos var ude i en fyringsrunde, om ikke det på en eller anden måde gør et indtryk på ministeren, så han også tager det til sig og tænker: Så er det jo ikke godt nok, når vi nu i de her dage er ved at lave en finanslovsaftale, som rækker ind i det næste år, og som dan- ner rammen om den økonomiske politik og dermed de muligheder, som vi skal arbejde inden for, både i den offentlige sektor, men så sandelig også i den private sektor, med hensyn til hvilke betingelser man giver den, herunder Danfoss, herunder Grundfos, herunder alle andre virksomheder, som skal bidrage til, at vi netop får gang i øko- nomien igen. Det er jo hele fundamentet for, at vi har indtægter til vores fælles velfærd.

Gør det ikke indtryk, så regeringen måske bør tage det til sig og så måske justere bare en kende mere i retning af at skabe nogle akti- viteter, som gør, at vi får flere i private jobs til næste år?

Kl. 13:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:05

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Indimellem bliver vi jo beskyldt for, at Christiansborg er sådan en osteklokke. Jeg synes, at det i dag måske mere minder om sådan et akvarie til guldfisk, hvor man svømmer rundt og hele tiden synes, at det hele er nyt og spændende, men ligesom glemmer, hvad man har set tidligere, første gang man var rundt i baljen der.

For pointen her er jo, at man er nødt til at se en regerings politik i sammenhæng. Og hvad er det, der sker, i dansk økonomi lige nu? Ja, der sker jo faktisk det, at beskæftigelsen stiger. Siden 2013 er det faktisk gået fremad med beskæftigelsen; der er flere og flere danske-

re, som arbejder mere, og derfor øger vi beskæftigelsen i Danmark. Det er også sådan, at alle dem, der beskuer dansk økonomi, er enige om, at selv om væksten ikke har nået det niveau, vi havde håbet på, så er det sådan, at der er fremgang i dansk økonomi, og der forventes mere fremgang næste år, end der er i år.

Det er jo et resultat af en ansvarlig økonomisk politik, som også i forhold til de temaer, der slås an her i dag, har været ansvarlig. Alttså, vores reformregnskab i forhold til 2020 er jo ganske imponerende, synes vi selv i hvert fald. Der er reformer, som vil virke med tiltagende styrke og bidrage til at øge arbejdsudbuddet med 30.000 personer i 2020. Og tilsvarende – ud over det – kommer der jo 30.000 fra tilbagetrækningsreformen, som jeg også gerne tager et medansvar for.

Det betyder jo bare, at vi formår på en og samme tid at føre en politik, der øger det strukturelle arbejdsudbud, som gør, at det i dag bedre kan betale sig at arbejde end dengang, vi trådte til; som gør, at flere og flere danskere kommer i arbejde – vi ser en øget beskæftigelse – og som fører til, at vi f.eks. er en af de få økonomier i verden, som er ratet på det allerhøjeste niveau, fordi der er stor troværdighed omkring dansk økonomi. Og det gør vi, samtidig med at vi løfter Danmark fra neden, eksempelvis med den finanslov, vi lige har lavet.

Kl. 13:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg bliver nødt til at sige til ministeren, at der altså kun er ½ minut her i anden omgang.

Jacob Jensen.

Kl. 13:07

Jacob Jensen (V):

Jeg taler bare lige så længe, så tror jeg det går lige op og ned – det skal ikke skille os ad. Jeg noterer mig igen, at regeringen i forbindelse med den finanslov, som jo er vores budget for næste år – så det er vel ikke en uvæsentlig lovgivning, vi her taler om – og som der nu her bliver lagt en aftale frem om, som vi skal diskutere og formodentlig stemme igennem med venstrefløjspartierne, siger, at det isoleret set giver et negativt bidrag til at sikre holdbar økonomisk stabilitet næste år. Det er det, jeg hører regeringen sige; det noterer jeg mig; det tager jeg til mig.

Jeg havde bare håbet, måske i min naivitet, at regeringen dog trods alt kiggede uden for vinduet og noterede sig, hvad der sker bl.a. hos Grundfos, hos Danfoss og hos rigtig, rigtig mange andre virksomheder, som i de her år og de her måneder kæmper for at få tingene til hænge sammen, ikke dermed sagt, at Danfoss eller Grundfos gør det, men de tilpasser sig selvfølgelig og lægger investeringerne og dermed jobbene der, hvor det bedst kan betale sig.

Når de nu begynder at flytte til udlandet, begynder vi altså også at agere politisk på det. Vi skal jo ikke leve af at eksportere jobs, vi skulle jo gerne leve af at eksportere nogle varer.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Derfor burde det jo glæde hr. Jacob Jensen, at det som et resultat af regeringens økonomiske politik er sådan, at beskæftigelsen i Danmark stiger. Jeg ved godt, at man gerne vil male sort på sort, men virkeligheden er altså, at dem, der beskuer dansk økonomi, er enige. Når vi kigger bagud, kan vi se, at beskæftigelsen faktisk stiger, og når vi kigger fremad, kan vi se, at forventningen er, at det går bedre i dansk økonomi.

Går det så så godt, som vi kunne ønske os? Det gør det bestemt ikke, og derfor har vi jo i fællesskab taget en række initiativer med vækstpakker, som vi er i gang med at implementere. Derfor kan det ikke nytte noget, at man vil se tingene isoleret. Samlet set har vi med de reformer, vi har lavet, bidraget markant til at forbedre holdbarheden og troværdigheden omkring dansk økonomi.

Vi har ført en politik, som fører til, at beskæftigelsen stiger, og så er vi i stand til at prioritere fællesskabet og den velfærd, som jeg tror danskerne holder meget af, og som gør, at vi kan hjælpe nogle af dem, der har det sværest i det danske samfund, og som ikke nødvendigvis kommer med på vognen, selv om vi kan se, at der nu er ved at komme gang i hjulene. Det håber jeg kunne være en fælles inspiration.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jacob Jensen.

Kl. 13:09

Jacob Jensen (V):

Jeg kvitterer for det samarbejde, vi har haft, og netop de steder, hvor det er gået godt, har Venstre også været med hver eneste gang. Det kvitterer jeg for.

Men jeg vil så også gerne sige: Betyder det så, at man fra regeringens side siger, at nu har vi gjort nok; nu skal vi ikke bruge finansloven til at øge beskæftigelsen; nu skal vi ikke bruge finansloven til at sikre bedre holdbar økonomisk stabilitet i det her land, som jo netop er forudsætningen for, at vi også har et velfærdssamfund, som netop skal tage sig af de svageste i det her land?

Siger regeringen nu: Nu har vi gjort nok; vi behøver ikke at gøre mere; vi har lavet forskellige reformer, vækstpakker, skatteaftaler og alt mulig andet godt bl.a. sammen med Venstre, og derfor behøver vi ikke at gøre mere nu; nu skal vi snart have valg, derfor skal vi strø lidt sukker ud over den sure befolkning, og det er så det, vi gør med finansloven; vi behøver ikke at tage yderligere fat – nok er nok?

Er det det, jeg hører regeringen sige i dag?

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:10

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Det, jeg har gentaget i dag, er, at det går bedre i Danmark. Beskæftigelsen stiger. Vi har gennemført reformer, der har skabt en høj grad af troværdighed omkring dansk økonomi; det er bidragende til, at det nu går bedre. Men vi fører også en reformpolitik, der gør, at vi har et råderum til, når vi laver finanslov, at hjælpe nogle af dem, der har det sværest, uanset om det er kræftpatienter, om det er de mest plejekrævende ældre eller det er nogle af de familier i Danmark, der har det sværest. Og det er vi glade for; det er vi stolte af. Det er det, man kan, når man vil lave reformer.

Det er klart, at Venstre ville prioritere anderledes – det er velkendt. Der ville det jo ikke blive til samme løft af sundheden, samme hjælp til de sårbare familier. Og det er jo en ærlig sag, at man prioriterer anderledes. Men vores politik har det for sig, at den virker, at der er færre fattige i Danmark i dag, at det går bedre med den grønne omstilling, og at vi ser, beskæftigelsen stiger – og det står vi glad og gerne på mål for som et samlet hele.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til både spørger og minister.

Så er det hr. Peter Skaarup, som har det næste spørgsmål (spm. nr. S 309), og det er til justitsministeren.

Spm. nr. S 311

2) Til finansministeren af:

Martin Geertsen (V) (medspørger: **Karsten Lauritzen** (V)):

Mener ministeren, at genindførelsen af flygtninges ret til fuld folkepension er finansieret i overensstemmelse med regeringens forsigtighedsprincip?

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 13:11

Spm. nr. S 309 (omtrykt)

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF) (medspørger: **Marie Krarup** (DF)):

Hvad er ministerens holdning til den seneste udvikling i sagen om Lars Hedegaard, herunder at Det Danske Generalkonsulat i Istanbul den 29. august 2014 modtog besked om, at den formodede attentatmand var blevet udleveret til sikkerhedsmyndighederne med henblik på at blive udleveret til sit land, som tilsyneladende skulle være Syrien?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 13:11

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Hvad er ministerens holdning til den seneste udvikling i sagen om Lars Hedegaard, herunder at Det Danske Generalkonsulat i Istanbul den 29. august 2014 modtog besked om, at den formodede attentatmand var blevet udleveret til sikkerhedsmyndighederne med henblik på at blive udleveret til sit land, som tilsyneladende skulle være Syrien?

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 13:11

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne indledningsvis sige, at det jo er en dybt påklagelig sag, hvor en formodet gerningsmand til et attentat i Danmark mod Lars Hedegaard er blevet sat på fri fod, tilsyneladende i Tyrkiet af de tyrkiske myndigheder. Det er en formodet gerningsmand, som de danske myndigheder har bedt om bliver udleveret til Danmark med henblik på retsforfølgelse her, og derfor er det selvfølgelig både uacceptabelt og meget påklageligt, synes jeg, at vi endnu ikke har fået svar fra de tyrkiske myndigheder om, hvad der er foregået.

Jeg går ud fra, at det konkrete spørgsmål i dag handler om, om der burde have været reageret anderledes i forhold til de oplysninger i et brev fra et tyrkisk fængsel i slutningen af august. Jeg skal måske i den forbindelse starte med at slå fast, at de relevante tyrkiske myndigheder burde være fuldstændig vidende om, at vi har at gøre med en dansk statsborger, der skal udleveres til Danmark. Det fremgår selvfølgelig af det udleveringsmateriale, der er sendt til Tyrkiet.

I den tyrkiske domstolsafgørelse fra 20. maj står der, at den pågældende er dansk statsborger, og at den pågældende skal være varetaget i fængslet, indtil vedkommende kan blive udleveret til Danmark. Det Danske Generalkonsulat har ud over det aflagt konsulært besøg hos den pågældende i fængslet, hvilket jo netop sker, fordi vedkommende er dansk statsborger. Ellers ville der selvfølgelig ikke være en besøgsret fra Det Danske Generalkonsulat.

Så uanset hvad et tyrkisk fængsel måtte have lyst til at skrive, og uanset hvad der står i brevet i august måned, giver det altså ikke de involverede myndigheder nogen grund til at tro, at den pågældende

skulle være ved at blive udleveret til Syrien. Det ville jo være i fuldstændig modstrid med, hvad den tyrkiske domstol har besluttet, nemlig at han skulle udleveres til Danmark.

Når det er sagt, er det selvfølgelig en sag, der bør følges tæt fra de relevante danske myndigheder, og det forholder sig også sådan, at da den nordiske forbindelsesofficer modtog brevene, fulgte han op med det samme i forhold til de tyrkiske myndigheder. Samme dag blev der rettet henvendelse til fængslet, til det tyrkiske justitsministerium og til den domstol, der har afsagt afgørelsen om udlevering til Danmark, for at få afklaret, hvor den formodede gerningsmand måtte være flyttet til.

De henvendelser er siden blevet fulgt op på skrift over for det tyrkiske justitsministerium, ligesom også PET i løbet af september gik ind i sagen, og det vil sige, at fra starten af hele den her sag har de danske myndigheder reageret, og hvordan man end måtte vende og dreje det, er det jo fortsat Tyrkiet, der mangler at give os svar i den her sag.

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 13:14

Peter Skaarup (DF):

Tak for svaret. Det er jo netop, som justitsministeren sagde, en sag, der må ligge os alle sammen meget på sinde. For hvad er det for en situation, vi har, hvis et land, vi mener at skulle have et godt forhold til, pludselig lader en mulig attentatmand, som vi gerne vil have udleveret, forsvinde i den blå luft, og vi så står tilbage med uforrettet sag og en retssag, formentlig på dansk grund, som ikke kan gennemføres, fordi den her mulige gerningsmand er væk. Det er ikke holdbart, og man kan sige, at hvis nogen mener, der skulle være et godt forhold til Tyrkiet efter en sag som den her, er jeg nok en af dem, der vil sige, at det er der ikke. For vi kan ikke have et godt forhold til et land, der lader sådan noget passere og nu efter, forstår jeg, tre samlede generelle henvendelser endnu ikke har givet svar til Danmark på, hvad der rent faktisk er sket med manden, og hvad hele baggrunden er. Det er situationen nu.

Når jeg så har valgt her at spørge om ministerens holdning til det her i spørgetiden, er det jo på baggrund af det åbne samråd i Retsudvalget, vi havde i sidste uge, hvor der fremkom den oplysning, som bliver bekræftet af den tidslinje, der er kommet, for, hvad der er sket hvornår. Vi interesserer os for, om Danmark så – vi ved, at Tyrkiet har nølet og lavet bommerter og ikke har svaret – har begået nogle fejl, om vi har været for tilbagelæned i forhold til det pres, der skal lægges i sådan en sag.

Ifølge de oplysninger, der ligger, var det jo åbenbart sådan, at man allerede fra fængslet i Tyrkiet den 28. august meddelte sig vedrørende den her persons status. Man mente faktisk der, at vedkommende var af syrisk afstamning, og at han, som jeg tolker det, der står her, på det tidspunkt skulle udleveres til sit land, og det må man formode er Syrien.

Så mit spørgsmål til justitsministeren er: Er det noget, danske myndigheder har været bekendt med, har efterprøvet, altså at han efter de tyrkiske myndigheders opfattelse åbenbart var syrer, og at han, efter de oplysninger, der ligger, åbenbart skulle udleveres til Syrien? Det er jo ret nye oplysninger i forhold til det, vi har fået at vide i Folketinget indtil nu.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 13:16

Kl. 13:19

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen manden er jo dansk statsborger. Det er jo en mærkelig sag, det er et mærkeligt brev. Manden er dansk statsborger – ellers ville Danmark ikke være involveret i sagen. Han er formodet gerningsmand på dansk jord, og man har fra de danske myndigheders side bedt om, at han bliver udleveret til Danmark med henblik på dansk retsforfølgelse, fordi han er dansk statsborger, og det er jo sådan set det, der gælder i sagen.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 13:17

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke, jeg helt fik svar på det spørgsmål, jeg stillede. Altså, mener justitsministeren, at man ud fra det, der kom fra det tyrkiske fængsel den 28. august, kan tolke, at tyrkerne mener, at han kommer fra Syrien, og at han, som der står på side 7 i den her tidslinje, vi har fået, er blevet udleveret til sikkerhedsmyndighederne i Tyrkiet med henblik på at blive udleveret til sit land? Mener justitsministeren, at det, der menes her, er Syrien? Efterprøvede man det? Det kan vel ikke være så svært at svare på.

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg kan jo ikke redegøre for, hvad nogle i Tyrkiet måtte mene. Det, jeg kan redegøre for, er, hvad der ligger til grund for selve udleveringssagen. Det er, at der er tale om en dansk statsborger. Det fremgår klart af materialet, og man skal huske på, at de tyrkiske myndigheder jo har tilkendegivet, at vedkommende kunne udleveres til Danmark, og det er sådan set det, der er hele det fundamentale i det her spørgsmål.

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 13:18

Peter Skaarup (DF):

Når jeg spørger til det, er det jo igen for at teste, om vi fra dansk side gør det, vi skal. I den tidslinje står det jo sådan, at Justitsministeriet først den 15. oktober via den nordiske forbindelsesofficer modtager en indscannet version af det her afslag, som man modtager, og det brev fra Maltepefængslet samt en uofficiel oversættelse heraf.

Det, jeg så godt kunne tænke mig at vide – det kunne justitsministeren jo ikke svare på under samrådet i sidste uge, og derfor kunne det være relevant at få det at vide nu – er: Hvad er der sket på baggrund af de oplysninger, som vi får overleveret den 29. august, om, at vedkommende bliver udleveret til Syrien, frem til den 15. oktober 2014? Altså, har man modtaget det i Justitsministeriet den 29. august? Har man gjort noget ved det forhold, at Tyrkiet åbenbart mener, at han skal udleveres til Syrien?

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg mener ikke, at spørgeren har ret i, at det udtrykkes på den måde, spørgeren gengiver her, nemlig at Tyrkiet har sagt, at vedkommende skal udleveres til Syrien. Det materiale har jeg i hvert fald ikke set. Det, jeg ved, er, at vi har at gøre med en formodet gerningsmand til et attentat i Danmark. Det er en dansk statsborger, og han er blevet begæret udleveret til Danmark. Der har været tale om en helt almindelig udleveringssag, som de danske myndigheder har vurderet har fungeret, jeg vil ikke sige efter bogen, men i hvert fald på en helt almindelig vis. Så sker der pludselig noget i sagen; der sker noget omkring den pågældende gerningsmand, så han ikke bliver udleveret til Danmark. Vi sender en delegation af sted, og vi får bekræftet, at vedkommende ikke længere sidder fængslet. Men vi afventer jo stadig væk de helt grundlæggende svar fra Tyrkiet i den her sag. Den danske forbindelsesofficer reagerer på brevet fra det tyrkiske fængsel, og jeg har forstået det sådan, at det er den helt almindelige praksis, at det er sådan, det foregår.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak, og vi går til næste spørgsmål, som også er stillet af hr. Peter Skaarup til justitsministeren.

Kl. 13:20

Spm. nr. S 310

4) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til artiklen i Den Korte Avis, »Indvandrerbørn ned til syv år deltager i chikane mod naboer til ghettoen – myndighederne gør ingenting«, den 13. november 2014, og hvad vil ministeren gøre for at genoprette ro og orden i området, så almindelige mennesker tør færdes i området, redningskøretøjer kan køre uden politieskorte og byggearbejdere kan passe deres arbejde?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 13:20

Peter Skaarup (DF):

Jeg var lige ved at tænke, at der kom mere i det foregående spørgsmål, men det gjorde der så ikke – ikke taletid i hvert fald.

Spørgsmålet lyder sådan her: Hvad er ministerens holdning til artiklen i Den Korte Avis »Indvandrerbørn ned til syv år deltager i chikane mod naboer til ghettoen – myndighederne gør ingenting« den 13. november 2014, og hvad vil ministeren gøre for at genoprette ro og orden i området, så almindelige mennesker tør færdes i området, redningskøretøjer kan køre uden politieskorte og byggearbejdere kan passe deres arbejde?

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen min holdning er grundlæggende den, at hvis det, der fremføres i den pågældende artikel, er rigtigt, så har vi jo at gøre med en meget, meget ulykkelig situation. Hvis det er rigtigt, at der i det pågældende boligområde er børn helt ned til 7 år, der chikanerer både andre børn og i det hele taget, ja, så er der tale om en uholdbar situation for et lokalsamfund, for enhver skal kunne færdes frit i Danmark. Jeg vil også gerne sige, at Egedalsvængeområdet i Kokkedal er et område, der rummer væsentlige udfordringer. Det går jeg selv-

følgelig ud fra at både de sociale myndigheder og politiet er fuldt ud opmærksomme på.

Kl. 13:25

Jeg synes også, det er vigtigt at holde fast i, at hvis vi har at gøre med børn ned til 7 år, der har så svært ved at finde ud af, hvad der er ret og vrang, rigtigt og forkert, sort og hvidt, og på hvilken side af loven man skal befinde sig, så har vi jo at gøre med nogle meget, meget alvorlige og store sociale problemer. For det er min klare overbevisning, at der ikke er børn på 7-8 år, der helt forstår og kan rumme omfanget og vurdere konsekvenserne af de handlinger, de måtte sætte i gang, af den karakter, som bliver beskrevet i artiklen. Derfor bør der selvfølgelig igangsættes den nødvendige sociale indsats, for vi har her – hvis historien ellers står til troende – at gøre med børn i en så ung alder, at det givet er noget ganske massivt, der skal sættes ind med, så de børn kan komme til at leve en barndom, der er mere sammenlignelig med de fleste andres i det her land, hvor man leger, har det godt og udvikler sig i stedet for, som det tilsyneladende sker, at være på vej ad den helt forkerte vej.

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 13:23

Peter Skaarup (DF):

Jamen tak for svarene. Jeg synes, der bliver sagt nogle rigtige ting fra justitsministeren her om, hvad der skal ske, og hvad der kan gøres. Men det er jo desværre de levevilkår, som mange danskere lever under tæt på de her ghettoer, som der er tale om. Egedalsvænge er bare en af flere. Der er Vollsmose, Tingbjerg – vi har haft debat i den her uge om Tingbjerg. Vi har også andre steder i landet, hvor det tilsyneladende er helt galt med almindelig lov og orden og tryghed for beboerne.

Som jeg læser det, som har været fremme både i Den Korte Avis, men også i andre medier om situationen ved Egedalsvænge, så er det jo en lang række af eksempler på ballade, på vold, hærverk og chikane, som foregår i det her område. Og det er jo ikke engang alt, aviserne skriver, eller alt, der bliver anmeldt til politiet. Det er egentlig trist, rigtig trist, at opleve området omkring Kokkedal på den måde, og det er uholdbart, mener jeg, at utrygheden fortsat er til stede, til trods for at vi jo også her i Folketinget gang på gang har diskuteret det. Det er derfor, jeg efterlyser svar på, hvad ministeren konkret vil gøre for at berolige beboerne i området og i de andre områder i landet, hvor der er lignende tilstande. Jeg slog op for at se, hvad problemet egentlig er – om det er en enestående sag eller det er generelt dækkende. Og det er det jo altså, med talrige episoder omkring Kokkedal Station, Nivå og Egedalsvænge, hvor der er store, store problemer. Det er også noget, politiet er opmærksomme på.

En af de ting, som beboerne oplever som et problem, er, at selv om Nordsjællands Politi har oprettet en enhed med 20 mand, der hedder Enheden for Trygge Boligområder, og har givet telefonnummeret til beboerne, så er der telefonsvarer på, når klokken er 16, og så er der ikke på samme måde en årvågenhed, som der skal være i de timer, hvor det virkelig går løs med den her ballade. For det er ofte efter mørkets frembrud, at det netop går løs og utrygheden breder sig.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre justitsministeren, om man mere konkret kan sige, hvad der sker, for det må være en vigtig del af justitsministerens opgave at sikre tryghed.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen trygheden er jo fuldstændig afgørende, og det er den da ikke mindst der, hvor vi bor og lever, har vores hverdag, sender vores børn ud at lege og i øvrigt færdes. Der skal være trygt alle steder i Danmark, og vi skal ikke have boligområder, hvor man ikke tør gå ud efter mørkets frembrud eller i øvrigt er utryg ved sin egen færden rundtomkring i gadebilledet.

Men jeg er også nødt til at sige, at det her er en så at sige helt almindelig opgave for de sociale myndigheder i samarbejde med boligsekskaber, i SSP-samarbejdet, og hvad man ellers måtte have af lokale fora. Det er ikke nogen ny problemstilling, at der kan være unge, der laver ballade i et område, desværre. Vi ved også, at det er noget, der kan håndteres, hvis man sætter ind på den rigtige måde, og det går jeg da ud fra at både de sociale myndigheder og politiet er fuldt ud opmærksomme på, hvad angår det konkrete boligeksempel.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 13:26

Peter Skaarup (DF):

Altså, jeg kunne jo godt tænke mig, at ministeren sådan mere konkret ville sige, hvad der sker. Nu siger beboerne, at der er et problem med, at man ikke kan komme igennem til den gruppe, der egentlig skulle hjælpe dem, fordi der efter klokken 16 er telefonsvarer på. Jeg behøver næsten ikke læse alle de her episoder op, men der var altså i februar en gruppe unge, der kastede sten efter bilister i området; i juni var der igen stenkast og voldsomt chikanerende knallertkørere; i september blev der kastet sten mod ungdomsklubben derude i Egedalsvænge, som egentlig er et tilbud til nogle af dem, som har brug for den hjælp, som ministeren også nævner.

Så alt i alt efterlyser jeg simpelt hen svar på: Hvad gør ministeren? Hvad gør regeringen? For det er over lang tid, at det har været utrygt at bo der. Så er der noget konkret, eller er det mest snak?

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det konkrete er jo, at de ansvarlige myndigheder skal sørge for, at tingene fungerer ordentligt i det boligområde. Der er nogle forældre, der skal opdrage deres børn, der er nogle voksne, der skal tage ansvar for situationen. Det er jo den måde, vi helt konkret kan håndtere konkrete sociale problemer på, for hvis der er børn ned til 7 år, der uden forældres opsyn render rundt og laver ballade, så er det et forældreansvar. Og jeg vil meget gerne også indhente informationer om, hvad politiet gør konkret.

Det er klart, at i et område, hvor der er uro, skal politiet selvfølgelig være til stede, det gælder Tingbjerg, som det gælder her. Men det ændrer ikke på den grundlæggende præmis, at hvis vi har at gøre med mindreårige, meget mindreårige børn, så er det forældrenes ansvar at sørge for, at de er derhjemme og beskæftiger sig med noget, der er godt og sundt for 7-8-årige, i stedet for at rende rundt på gaderne. Så er det jo en social opgave også for myndighederne at sikre, at der, hvis der er familier, der slet ikke kan fungere, så bliver handlet konkret i forhold til det.

Kl. 13:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg siger tak, hvis det var et tilsagn fra ministerens side om at fordybe sig mere i det og indhente de nødvendige oplysninger fra politiet, for det er helt grundlæggende en kæmpe udfordring for beboerne i området. Det er der ingen tvivl om. Og når ministeren siger, at der er nogle forældre, der skal lære at opdrage deres børn, så er det jo rigtigt, men situationen er jo bare, at det er der nogle familier der ikke gør og åbenbart ikke kan. Det er jo ikke hele Egedalsvænge, vi taler om her, det er jo ikke alle forældrene dér, der er problemet, det er nogle ganske bestemte familier, der laver balladen. Og der kunne jeg her til sidst godt tænke mig at få noget konkret at høre fra ministeren, fra regeringen, om, hvad der kommer til at ske for at hjælpe alle de lovlydige, som er den store gruppe i Egedalsvænge.

Kl. 13:28

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, at den sidste nuancering er helt rigtig, at langt de fleste beboere, også i udsatte boligområder, jo egentlig helst bare først og fremmest vil leve deres helt almindelige liv, kunne færdes trygt, have en god hverdag. Ofte er det nogle ganske få børn eller unge, som jo med deres adfærd og deres opførsel kan ødelægge ganske meget for mange. Politiet kan gøre noget, SSP-samarbejdet kan gøre noget, de sociale myndigheder kan gøre noget, men det er forældrenes ansvar.

Hvis man er i en situation i et boligområde, hvor der er forældre, der ikke magter den opgave, så er det et anliggende for de sociale myndigheder, for det siger sig selv, at hvis forældre ikke har forældreoven, heller ikke i situationer som dem, der måske beskrives her, hvor børnene render rundt uden opsyn og kan gøre ting, som 7-8-årige slet ikke skal være i nærheden af, så er det et anliggende for de sociale myndigheder først og fremmest, og det går jeg selvfølgelig ud fra at alle tager meget, meget alvorligt.

Kl. 13:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det sidste spørgsmål til justitsministeren er sendt over af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:30

Spm. nr. S 312

5) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V) (medspørger: **Martin Geertsen (V)):**

Er ministeren enig med handels- og udviklingsministeren i, at der er en forventning om, at de af regeringen foreslåede justeringer vil føre til, at Danmark modtager færre asylansøgere i 2015?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Jyllands-Postens artikel »Regeringen bruger forskellige asyltal« af 12. november 2014 (<http://jyllands-posten.dk/politik/ECE7201165/Regeringen-bruger-forskellige-asyltal>).

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 13:30

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig med handels- og udviklingsministeren i, at der er en forventning om, at de af regeringen

foreslåede justeringer vil føre til, at Danmark modtager færre asylansøgere i 2015? Det er altså justeringer af udlændingelovgivningen, der henvises til.

Kl. 13:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, helt indledningsvis vil jeg sige, at det jo erfaringsmæssigt er endog meget, meget svært at forudse, hvad der kommer til at ske på flygtningeområdet. Det gælder for resten af 2014, og det gælder selvfølgelig i særdeleshed for 2015.

Hvis man kigger på det år, vi er i lige nu, kan man se, at der har været én udvikling i årets første måneder, og så sker der en voldsom stigning hen over sommeren. Nu har vi fået oktobertallene, og ifølge dem sker der så en afmatning, faktisk et ret stort fald; hvor vi i september måned modtog godt 3.000 asylansøgere, er vi nede under 2.000 i oktober måned.

Lige dyldigt hvor mange gange og fra hvilke vinkler man stiller spørgsmålet, er der ikke nogen, der præcis kan forklare, hvorfor det forholder sig sådan. Der er givet flere komponenter, der indgår i forklaringen på det. Det kan skyldes efterårets komme; vi ved, at nogle af de lande, der grænser op til Syrien, er begyndt at lukke for nogle af grænseovergangene; de bebudede asylstramninger i Danmark kan spille en rolle. Ingen ved det fuldstændigt. Det eneste, vi ved, er, at rigtig, rigtig mange ting spiller ind, når flygtninge flygter, og når menneskesmulgere og andre vælger de veje, de skal betrede.

Hvad angår 2015, så er der jo udarbejdet en prognose – og jeg bliver nødt til at understrege, at der er tale om en prognose, for ingen, heller ikke embedsmændene i Justitsministeriet, kan vide, hvordan situationen i Mellemøsten udvikler sig, hvor store flygtningestrømme der vil komme, og hvor mange af flygtningene der vil komme til Danmark.

Kl. 13:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karsten Lauritzen.

Kl. 13:32

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for et interessant svar. Jeg spørger selvfølgelig, fordi handels- og udviklingsministeren klart har givet udtryk for, at regeringens forslag til justeringer af udlændingelovgivningen vil få betydning for antallet af asylansøgere. Og jeg formoder, at det er derfor, man ikke har udmøntet alle de besparelser, der skal til på bistandsområdet, altså fordi regeringen har en forventning om det. Jeg kan så forstå på justitsministerens svar her, at det kan justitsministeren ikke sige noget om, og det er jo interessant. Lad os lade det være ved det.

Jeg spørger, fordi vi er nogle, der er af den opfattelse, at regeringens lempelser af udlændingelovgivningen, som efterhånden kommer op på plus 30, har haft en betydning for asyltilstrømningen til Danmark. Så kan man altid diskutere, hvor stor den er, men det har altså haft en betydning. Og der er indtil videre kommet 12.877 asylansøgere fra januar til og med oktober, og hvis vi skal op på de 20.000, som er det tal, regeringen for et par måneder siden begyndte at turnere rundt med, så skal der altså komme over 3.500 asylansøgere om måneden i november og december. Det er jo et højere antal end det, der er kommet på en enkelt måned i nok de sidste 20 år.

Derfor vil jeg godt spørge justitsministeren, om ministeren finder det sandsynligt, at regeringens skøn på de 20.000 i år holder. Og jeg forstår, at det kun er en prognose, men noget tyder jo så på, at prognosen på de 20.000 ikke holder. Jeg spørger også, fordi jeg meget

nødig vil have, at vi kommer i den situation, at ministeren stiller sig op og siger, at nu kommer der langt færre asylansøgere, fordi regeringen har strammet, når sandheden er, at prognosen til at starte med var forkert. Og man kan sige, at det jo nok er tvivlsomt, om man når de 20.000 med det, vi ved i øjeblikket, hvor regeringens stramning altså ikke er trådt i kraft.

Kl. 13:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 13:34

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Med al respekt vil jeg sige, at spørgeren får det til at lyde, som om det er et måltal, vi har opstillet, altså at vi vil op på 20.000 asylansøgere. Hvorfor i alverden skulle man arbejde med det på den måde? Det er en prognose, det er ikke andet. Det er et værktøj. Det er en forventet adgang og tilgang af asylansøgere fra den omkringliggende verden til Danmark. Det er ikke andet end det. Det er ikke en krog, man kan hænge noget op på, det er ikke et måltal, det er ikke en konkurrence om at nå derop.

Hvis den udvikling, vi har set i oktober, er udtryk for en ny tendens, så tror jeg heller ikke, at vi kommer op på 20.000 asylansøgere til Danmark. Er det positivt eller negativt? Jeg synes ikke, det er nogen af delene, for et prognoseværktøj er ikke andet end det, det er, nemlig et værktøj, der skal prøve at forudse, hvordan udviklingen kan være.

Jeg håber også, at spørgeren er bekendt med, at jeg i mine svar på, hvorfor tingene udvikler sig, som de gør, er ret nuanceret, ikke særlig definitiv, ikke særlig påståelig, men jeg siger meget udrådsket og stille og roligt, at jeg tror, det er en komponent af flere forskellige ting, herunder vejrforhold i Middelhavet. Der er nogle, der har talt om en togstrejke i Tyskland og bebudede stramninger i Danmark. Og der er givetvis også andre elementer.

Kl. 13:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karsten Lauritzen.

Kl. 13:35

Karsten Lauritzen (V):

Skal jeg forstå ministerens svar sådan, at ministeren ikke mener, det er sandsynligt, at skønnet på de 20.000 holder i år?

Kl. 13:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:35

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Men der har aldrig været et måltal på 20.000. Man kan ikke tale om et skøn, det er en prognose. Det er og har hele tiden været omfattet af megen usikkerhed – det er betonet igen og igen fra min side. Der er ingen, der kan forudse, hvordan flygtningestrømmene forandrer sig. Det, vi ved, er, at vi har de største flygtningestrømme siden perioden lige efter anden verdenskrig. Nærområderne påtager sig den største del af ansvaret, men også Europa modtager mange flere flygtninge, end vi har været vant til i en periode.

Vi så en meget stor stigning i antallet af asylansøgere hen over sommeren. Det er faldet i oktober måned. Er der tale om en ny tendens? Det er for tidligt at sige. Hvis der er tale om en ny tendens, tror jeg ikke, vi kommer op på 20.000 asylansøgere i Danmark. Men det ændrer ikke på, at prognosen for 2014 siger op imod 20.000.

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karsten Lauritzen.

Kl. 13:36

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg spørger jo ministeren, fordi jeg synes, at jeg hørte ministeren sige på TV 2 News – og det kan være, at jeg har hørt forkert – og det var ikke i dag, men en af de foregående dage, at nu ser man et fald, og at det jo kan skyldes de stramninger, regeringen lægger op til. Der vil jeg bare sige, at jeg ikke tror, der er sammenhæng mellem de to ting. Det skulle meget nødig være sådan, at regeringen har lagt, ikke et måltal, men et alt for optimistisk syn for at kunne tegne et rosenrødt billede af, at regeringens politik virker. For det gør regeringens politik ikke. Regeringen skulle, hvis den ønskede at begrænse antallet af asylansøgere, der søger til Danmark, rulle nogle af de lempelser, den har lavet, af lovgivningen tilbage.

Jeg vil godt her til sidst spørge justitsministeren, for man har jo senest forbedret vilkårene for anerkendte asylansøgere, ved at man har givet dem fuld ret til at optjene folkepension, om ministeren ikke tror, når ministeren nu tror på asylshopping og andre ting, at det i virkeligheden kunne risikere at tiltrække endnu flere asylansøgere til Danmark.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:37

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

I det spørgsmål, spørgeren stiller, ligger der jo som præmis, at prognoser udarbejdet af Justitsministeriet er udarbejdet af politiske årsager, og det er de ikke. Jeg blander mig aldrig i faglige skøn. Jeg udarbejder ikke faglige skøn. Det gjorde jeg ikke som beskæftigelsesminister, og det gør jeg ikke som justitsminister. Det er et værktøj, ikke andet end det.

Det er ikke rigtigt, når spørgeren siger, at jeg på TV 2 News skulle have sagt, at der er en direkte sammenhæng mellem det bebudede lovforslag fra regeringen – og det er faktisk ikke engang vedtaget af Folketinget endnu – og så den ændring, vi har set i oktober måned. Det, jeg har sagt ved flere forskellige lejligheder, er, at ændringen, tror jeg, består af flere forskellige komponenter. Jeg kender ikke den præcise sammenhæng, det gør spørgeren heller ikke, det gør intet menneske i verden.

Ja, jeg tror, det er en kombination af nogle ændringer i nærområdet, i forhold til hvor mange der flygter ud af Syrien, og et fald, som vi også ser i nogle nabolande, af syriske asylansøgere – og efterårets komme, hvad angår Middelhavet, kan også have en betydning. Det kan også godt være, at bebudede asylstramninger når nogle ører, når man vælger, hvad for et land man flygter til. Men den præcise sammensætning er der ikke noget menneske der kender.

Hvad angår ændringerne på folkepensionsområdet, tror jeg også her at der er mange faktorer, der spiller ind, i forhold til hvorfor folk vælger Danmark eller et andet land at flygte til. Om det lige præcis er folkepensionen, der fylder allermest, vil jeg tillade mig at betvivle, men at det kan indgå, vil jeg ikke afvise.

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til justitsministeren og til spørgerne.

Så går vi til undervisningsministeren, som har fået oversendt fem spørgsmål, og det første er fra hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:39

Spm. nr. S 297

6) Til undervisningsministeren af:

Peter Juel Jensen (V) (medspørger: **Tina Nedergaard (V)**):

Giver antallet af elever, der ikke kan fortsætte deres uddannelse, fordi de ikke kan finde en praktikplads, ministeren anledning til bekymring?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 13:39

Peter Juel Jensen (V):

Tak, formand. Giver antallet af elever, der ikke kan fortsætte deres uddannelse, fordi de ikke kan finde en praktikplads, ministeren anledning til bekymring?

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Undervisningsministeren.

Kl. 13:39

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil godt sige tak for spørgsmålet, for det er en anledning til at sætte de tal, der er i offentligheden, lidt i perspektiv. Lige i øjeblikket er det omkring 12.000 elever, som ikke har en praktikplads i en virksomhed, men heldigvis er det sådan, at rigtig mange af dem, nemlig omkring halvdelen, har en skolepraktikplads, det vil sige, at de er i gang med at kunne gennemføre deres uddannelse til at blive fuldt faglærte. Vi ved også, at langt de fleste, som starter i en skolepraktik, ender med at komme i praktik i en virksomhed, fordi virksomhederne gerne vil have dem med den erfaring fra skolepraktikken. Så er der 4.500 unge, som ikke er i praktik, men ud af dem er det faktisk kun 500, som har afsluttet et grundforløb, hvor de ikke har adgang til at kunne fortsætte i skolepraktik.

Så vi må konstatere, at langt de fleste faktisk kunne fortsætte i skolepraktik, men at de så af forskellige grunde vælger ikke at gøre det. Men jeg ville ønske, at det var tallet 500, der stod der, altså det antal, der reelt står og mangler en praktikplads, fordi de har søgt ind på en uddannelse, hvor der ikke er skolepraktik. For det viser jo, at der faktisk er mange muligheder for, at man som ung kan gennemføre sin erhvervsuddannelse, også selv om der ikke er tilstrækkelig med praktikpladser i virksomhederne.

Kl. 13:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Juel Jensen.

Kl. 13:41

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Og tak for svaret. Vores erhvervsuddannelser bygger jo på et fundament, som hedder vekseluddannelse, og det vil altså sige praktisk læring ude i en virksomhed og derefter teori på en skolebænk, og det har vi en lang tradition for i Danmark. Og kan man ikke få en uddannelsesaftale, så kan man for de flestes vedkommende færdiggøre sin uddannelse via en skolepraktik. Men i mine øjne udfordrer skolepraktikken efterhånden hele vekseluddannelsesprincippet, for hvis vi fortsat ønsker erhvervsuddannelser som vekseluddannelser, må skolepraktikken altså ikke være mere end et supplement, og jeg kan jo høre, at ministeren ligesom Venstre er meget bekymret over, at vi ikke kan skaffe alle de praktikpladser, der er behov for. Mener ministeren og dermed regeringen, at det står højt på dagsordenen, at vi får skaffet det nødvendige antal praktikpladser? Kunne ministeren ikke lige ganske kort redegøre for de initiativer, der ligger i den nyligt indgåede finanslovsaftale, og som er med til at sikre unge danskere en mulighed for at få en reel praktikplads?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Undervisningsministeren.

Kl. 13:42

Kl. 13:42

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Vi er i regeringen dybt optaget af, at vi får langt flere unge til at få lyst til at søge en erhvervsuddannelse, gennemføre en erhvervsuddannelse, herunder også muligheden for, at man kan gennemføre den med praktik, meget gerne i en virksomhed, men hvis ikke man kan det, for det er jo meget konjunkturbestemt, om der er praktikpladser nok i virksomhederne, så igennem praktikcentrene, hvor man kan få en kombination af både virksomhedspraktik og skolepraktik. Det er jo noget, som vi har en bred aftale om, bl.a. sammen med Venstre, og det er jo, fordi alle partierne – og jeg må sige, at det er alle partierne – er dybt optaget af, at vi får motiveret langt flere unge til at vælge en erhvervsuddannelse, herunder at man kan få en praktik.

Derfor er der en række initiativer, som afspejler sig, primært i de aftaler, vi har lavet, både oprindelig, da vi tilbage i 2012 lavede den store praktikpladsaftale, og nu med den meget store erhvervsuddannelsesreform, hvor der jo er afsat midler til det praktikpladsopsøgende arbejde, for at nævne ét blandt mange initiativer. Det er omkring 100 mio. kr., vi har afsat dér som en del af en fælles aftale mellem regeringen og aftaleparterne, og med udmøntningen af vækstpakken er der også afsat 95 mio. kr. til det praktikpladsopsøgende arbejde.

Så der er jo en række initiativer, som vi har taget i fællesskab, ikke mindst i udmøntningen af den store erhvervsuddannelsesreform, vi har lavet.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Juel Jensen.

Kl. 13:43

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Ja, undskyld, minister, det var nok lidt af en fælde, og jeg er ganske enig med ministeren i, at der ikke er tænkt på praktikpladser i finansloven 2015. Det er korrekt, at vi har en række aftaler, herunder hele vækstpakken, som er med til at sikre nogle underaftaler, men i den finanslovsaftale, man lige har siddet og aftalt sammen med Enhedslisten og SF, er der ikke et eneste initiativ, som kan være praktikpladsskabende. Vi havde jo i Venstre foreslået, at man forlængede boligjobordningen, som sikrede et stort antal praktikpladser, således at vi kunne få alle med og få sikret, at de kunne afslutte deres uddannelse ude i en virksomhed, så de måske i meget ringere grad skulle forbi det med en skolepraktikplads.

Tænketanken DEA har lige sat fokus på praktikpladsudfordringen, og man har gennemført en stor undersøgelse blandt rigtig mange virksomheder, som faktisk gerne ville ansætte flere elever. Men man savner kvalificerede elever, man mener, at de personlige kompetencer ikke er gode nok. Man møder f.eks. ude i virksomhederne mange elever, som ikke møder til tiden, som har utrolig meget mandags-fredags-sygdom, og som ikke er mindede for at gennemføre den uddannelse, som de nu har givet sig i kast med.

Hvordan mener ministeren at vi i højere grad kan sætte fokus på den side af de unges kompetencer, således at vi igen sikrer, at virksomhederne ikke bliver skræmt, men de gerne tør indgå praktikpladsaftaler med unge mennesker, som møder til tiden, og som er fagligt mindede for at gennemføre uddannelsen?

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Undervisningsministeren.

Kl. 13:44

Kl. 13:47

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil bare sige ganske kort, at Venstres spørger jo godt ved, at det, når vi indgår brede aftaler, herunder om erhvervsuddannelsesreformen og den økonomi, som jo også er blevet afsat i fællesskab, bliver udmøntet i de årlige finanslove. Så det er jo en del af finansloven, og jeg vil nu alligevel godt lave et lille væddemål med Peter Juel Jensen, altså om Venstre ikke også vil stemme for de aftaler, vi har lavet i fællesskab, og som jo faktisk løfter bl.a. den praktikpladsopsøgende indsats.

I forhold til DEA's undersøgelse er det jo helt rigtigt, at det betyder meget for arbejdsgiverne, at det er dygtige unge, motiverede lærlinge, elever, som kommer og spørger, om der er en praktikplads til dem. Det er bl.a. også derfor, vi har lavet erhvervsuddannelsesreformen med adgangskrav, sådan at det er for de unge, der kan og vil det, der skal til, med et tydeligt højniveauspor, og dermed også med de unge, der kan det, der skal til, når de går ud og søger en praktikplads, som jo er hjertet i vores erhvervsuddannelsessystem, som er vekseldannelse med skole og praktik.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi har nu en medspørger, og det er fru Tina Nedergaard.

Kl. 13:46

Tina Nedergaard (V):

Hej. Tak for besvarelsen til hr. Peter Juel Jensen. Det, der optager mig meget, er den merværdi, der ligger i, at man kommer ud på en rigtig praktikplads. Der er ingen tvivl om, at arbejdsgivere siden hen tager vel imod de faglærte, som har den kompetence med sig, at de har fungeret i et rigtigt erhvervsliv, og at de er vant til at arbejde sammen med svendene og ved, hvordan en arbejdsgang er derude i virkeligheden.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren virkelig, som det fremgår af hendes besvarelse, sætter lighedstegn mellem det at gå i skolepraktik og det at have en rigtig praktikplads, altså om det er lige godt ud fra regeringens vurdering.

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Undervisningsministeren.

Kl. 13:46

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nu er det jo sådan, at vi i fællesskab har løftet kvaliteten af skolepraktikken med de nye praktikcentre. Det, som praktikcentrene bl.a. kan, er at give nogle bedre muligheder for en pakke af forskellige slags praktikforløb. Det betyder, at virksomheder – det kan være små virksomheder eller nogle virksomheder, der har meget specialiseret produktion – alligevel kan tilbyde en delaftale, og at man så kan lave en samlet pakke, hvor man også kan tage noget af praktikken på praktikcenteret, hvis det er, at pakken med virksomheder ikke lever tilstrækkeligt op til uddannelseskravene.

Det er rigtig godt, at vi har den fleksibilitet i det, for så får de unge det, der skal medvirke til, at de kan blive fuldt faglært uddannet. Og jeg synes i virkeligheden, at det bedste svar på det, som fru Tina Nedergaard spørger om, nemlig om det er lige godt, er, at virksomhederne i stort set alle tilfælde ender med at lave en uddannelsesaftale, også med elever, der kommer fra skolepraktik. Der er stort set ingen elever, det er ganske få procent, som kun får skolepraktik. Langt de fleste får virksomhedspraktik; det kan være, de starter på skolepraktik, men de ender med virksomhedspraktik. Og det er godt, at vi har det system.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tina Nedergaard.

Kl. 13:47

Tina Nedergaard (V):

Absolut. Når der ikke er tilstrækkelig med praktikpladser, er det rigtig positivt, at regeringen sammen med Venstre og andre partier har lavet en aftale, der sikrer, at så mange unge som muligt har en mulighed for at gennemføre deres uddannelse. Men ministeren er jo også optaget af, at der kommer flere ind i erhvervsuddannelserne, og derfor er der et afrundende spørgsmål fra min side som medspørger:

Mener ministeren, at det i højere grad arbejder for, at flere dygtige unge tilvælger erhvervsuddannelserne, at deres umiddelbare mulighed primært er skolepraktik, end hvis det var lykkedes for regeringen at skabe flere praktikpladser ude i både den offentlige og private sektor?

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Undervisningsministeren.

Kl. 13:48

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil bare stilfærdigt minde om noget, for jeg synes, det er vigtigt med det fælles budskab fra alle os. Stort set alle partier står jo bag de initiativer, der er. Det gælder både erhvervsuddannelsesreform, praktikpladsaftale osv. Jeg har de seneste tal: Der er 73.500 elever, der har en uddannelsesaftale med virksomheder. Det synes jeg vi skal huske på.

Så er det rigtigt, at der er nogle, der ikke har kunnet få en praktikplads. Heldigvis er det sådan, at langt de fleste af dem, der ikke kan få en praktikplads, er på uddannelser, hvor de kan fortsætte i praktikcentret med en praktikpladspakke, og vi kan se, at langt de fleste med den i hånden faktisk får en praktikplads i en virksomhed.

Vi kan bare se hen over årene, at når der virkelig er gang i væksten, kommer der ekstraordinært mange praktikpladser til de unge i virksomheder. Når der ikke er lige så meget gang i væksten, har vi heldigvis praktikcentre, som giver den buffer og fleksibilitet, så de alligevel kan få en uddannelse, så de unge er der, når der er brug for dem ude i virksomhederne.

Kl. 13:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til medspørgeren. Og så har hr. Peter Juel Jensen som spørgsmålsstiller et sidste spørgsmål.

Kl. 13:49

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Som uddannelsesordfører for sit parti har man jo mange roller. Den vigtigste rolle er selvfølgelig at fremføre sit partis eget bud på de udfordringer, der ligger. En anden vigtig rolle er at opdrage en minister, og der vil jeg nok sige, at jeg efterhånden er kommet godt i mål med det. Jeg synes, jeg har fået opdraget en ny minister godt og grundigt. For de svar, der lige er blevet givet til fru Tina Nedergaard, er jo svar, som tidligere blå ministre har givet, dengang ministeren var ordfører, og dengang ministeren gik ind for, at der skulle være en praktikpladsgaranti.

Alle de svar, som ministeren lige har givet til fru Tina Nedergaard, er nogle, som ministeren faktisk vil kunne genfinde fra tidligere ministre, der svarede på det samme spørgsmål, da ministeren var ordfører og tordnede for en praktikpladsgaranti. Den står også nævnt i »Fair Løsning«, altså hele det program, som ministeren gik til valg på.

Kan ministeren ikke ganske kort forklare mig, hvad der er sket i ministerens verden, siden ministeren i den grad er vendt rundt? Hvad er der blevet af alle de gamle salgstaler? Hvad er der blevet af alle argumenterne, efter at ministeren er blevet minister?

Kl. 13:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

De tidligere ministre kan ikke forsvare sig, men jeg giver ordet til den nuværende minister.

Kl. 13:50

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg synes jo, at det, der er det gode, er, at der har været et vedvarende, fælles fokus på, hvordan vi kunne sikre, at de unge, når de overvejede at tage en erhvervsuddannelse, også kunne se for sig, at der var en rigtig god sandsynlighed for, at de kunne gennemføre den. Og derfor har vi faktisk forstærket uddannelsesgarantien. Det gjorde vi bl.a. med den store praktikpladsaftale tilbage i 2012, og det har vi gjort yderligere med erhvervsuddannelsesreformen.

Det betyder bl.a., at vi lige nu er i gang med – og det ved spørgeren også, for spørgeren har fået materialet om det – på baggrund af indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser at udvide antallet af skolepraktikpladsmuligheder for en række uddannelser. Som en del af aftalen går vi også fra en negativliste til en positivliste. Vi går i gang med at synliggøre alle de bedre muligheder, der er, for, at når man vælger en uddannelse, kan man også færdiggøre den, hvis ikke med en virksomhedspraktik, så med en skolepraktik.

Så det, vi har gjort i fællesskab, og det synes jeg faktisk er det vigtige budskab, er, at vi har forstærket uddannelsesgarantien. Det var et meget vigtigt omdrejningspunkt i erhvervsuddannelsesreformen.

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Peter Juel Jensen.

Fru Tina Nedergaard har det næste spørgsmål til undervisningsministeren.

Kl. 13:51

Spm. nr. S 299

7) Til undervisningsministeren af:

Tina Nedergaard (V) (medspørger: **Inger Støjberg (V)**):

Har regeringen opgivet muligheden at skabe flere praktikpladser?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 13:51

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jeg skal spørge ministeren, om ministeren og regeringen helt har opgivet muligheden for at skabe flere praktikpladser til eleverne på erhvervsuddannelserne.

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:51

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg tror, det er indlysende allerede i første runde af spørgsmål-svar, at det har regeringen selvfølgelig ikke.

Jeg vil godt igen her sige, at jeg i den grad værdsætter, at stort set alle partier hen over alle årene har gjort sig meget umage med at lave fælles løsninger, når det handler om erhvervsuddannelsesområdet. Derfor er Venstre og Socialdemokraterne en del af alt, hvad der

er lavet af aftaler på det her område. Det er jo forudsætningen for, at vi faktisk er lykkedes med at få et velfungerende vekseluddannelses-system.

Vi skal som politikere sørge for, at der er så meget kvalitet som muligt i skolepraktikken – det har vi gjort med praktikcentrene, som er en del af vores fælles aftaler – og så skal vi gøre det sammen med arbejdsmarkedets parter. Det er jo den anden vigtige del af det, nemlig hvordan arbejdsmarkedet kan gå ind og være med til at motivere til, at der bliver skabt flere praktikpladser. Derfor er jeg også utrolig glad for, at både LO og DA jo ikke alene bakker op, men også har stået bag anbefalinger om en række af de ting, vi i fællesskab så har kunnet lave aftaler om, for det har altså styrket uddannelsesgarantien, som er afgørende for, om unge tør tage springet og vælge en erhvervsuddannelse.

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tina Nedergaard.

Kl. 13:52

Tina Nedergaard (V):

Tak. Med Venstres finanslovsforslag foreslår vi at afsætte yderligere midler til at skabe praktikpladser, så der går vi jo foran regeringen, ligesom vi også gjorde det, da vi selv var i regering og faktisk gik foran Socialdemokraterne. Vi indførte jo et praktikpladstilskud på 70.000 kr. pr. elev, der kommer ud i en virksomhed, og det var Socialdemokraterne med til at bakke op om.

Jeg skal spørge ministeren, om regeringen har intentioner om at genindføre et sådant praktikpladstilskud.

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:53

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil gerne undskylde spørgerens spørgsmål, idet hun ikke var en del af forhandlerkredsen for Venstre, da vi aftalte både, kan man sige, den store praktikpladsaftale og efterfølgende erhvervsuddannelsesreformen. For der var faktisk enighed om, bl.a. efter anbefaling fra arbejdsmarkedets parter og altså også fra arbejdsgiversiden, dvs. Dansk Arbejdsgiverforening, at udfase den bonusordning, der blev indført. Bonusordningen var god på det tidspunkt, den blev indført, men man kunne se, at den effekt, at det skabte flere praktikpladser, simpelt hen udeblev.

Derfor var det i bred enighed, bl.a. på arbejdsmarkedets parter anbefaling, at bonusordningen blev udfaset. Hvis den skulle genindføres, ville det koste 2 mia. kr., som skulle finansieres af AUB'en, dvs. af arbejdsgiverne, og jeg er ikke sikker på, at arbejdsgiverne vil synes, at det var en særlig god idé. Jeg ved i hvert fald, at Venstre har været stærkt optaget af, at AUB'en ikke skulle stige.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tina Nedergaard.

Kl. 13:54

Tina Nedergaard (V):

Nu havde jeg lejlighed til at høre statsministeren besvare spørgsmål i salen i går og opdagede, at også hun er meget interesseret i, hvad Venstre mener om tingene. Det, ministeren siger, ved jeg godt i forvejen. Jeg spurgte sådan set ministeren om, hvad der er regeringens intention på området.

Det, jeg kan notere mig, er, at man i den finanslovsaftale, man lige har indgået, godt kunne finde nogle penge rundtomkring til for-

skellige initiativer til at styrke nogle områder. Det er i øvrigt noget, man gør for penge, som man har været ude og låne, men fred være med det. Det er en anden diskussion. Mit spørgsmål er: Hvorfor har regeringen ikke truffet beslutning om at gå ind og understøtte området, så flere unge kan komme ud på en rigtig praktikplads? Det er jo regeringens holdning, jeg spørger om, og ikke arbejdsmarkedsparternes.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Undervisningsministeren.

Kl. 13:54

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Der er som en del af erhvervsuddannelsesreformen, som Venstre også bakker op om, afsat 100 mio. kr. til bl.a. det praktikpladsopsøgende arbejde, og derudover er der afsat 95 mio. kr. som en del af vækstpakken, som er til initiativer ud over praktikpladsopsøgende arbejde, så også små virksomheder slipper for det bøvlg og besvær, der kan være, hvis man ønsker at oprette ekstra praktikpladser. Så der er afsat penge, hvilket jo også fremgår af forslaget til finanslov, som vi jo så skal drøfte og vedtage her inden jul.

Kl. 13:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er der en medspørger, nemlig fru Inger Støjberg.

Kl. 13:55

Inger Støjberg (V):

Jeg må sige, at jeg, når jeg lytter til ministeren i dag, synes, at det er en helt anden person end den person, jeg lyttede til før folketingsvalget, og før ministeren blev minister. Dengang synes jeg at der var et meget stort engagement i det at skabe praktikpladser. Det tror jeg sådan set at vi deler på tværs af partierne her i Folketinget. Men i dag synes jeg at det er et system, der taler. Jeg synes ikke, at vi hører om, hvad ministeren egentlig selv mener, og om, hvad man rent faktisk politisk vil for f.eks. at skabe vækst i Danmark.

Der er jo ingen tvivl om, at det, hvis der kommer gang i væksten – det sagde ministeren også lidt indirekte før – også vil betyde, at man vil få skabt flere praktikpladser. Derfor kan det selvfølgelig godt undre mig, at når spørger efter spørger stiller – synes jeg – relevante spørgsmål om, hvad der kan gøres, er svaret sådan noget med systemer, taxametre og ting i den retning i stedet for at sige det lige ud, nemlig at man har lagt et forslag til finanslov på bordet, hvori der ingen vækstinitiativer er, hvor der derfor heller ikke ligger nogen private arbejdspladser og dermed heller ikke en særlig stor sandsynlighed for, at der bliver oprettet særlig mange praktikpladser.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Undervisningsministeren.

Kl. 13:56

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Altså, jeg kun sige, at jeg tror, at de, der lytter med til det her, ikke har kunnet høre det, som fru Inger Støjberg har kunnet høre. Derfor vil jeg godt sige, at det ligger regeringen utrolig meget på sinde, at vi har brede politiske aftaler, der forbedrer kvaliteten af erhvervsuddannelserne markant. Det er vi lykkedes med i fællesskab. Det betyder, at der kommer langt flere unge, der kan og vil det, der skal til, så det også er attraktivt for virksomhederne at ansætte dem som lærlinge eller elever.

Derudover har vi taget en række initiativer, der gør, at de unge kan blive færdige, enten igennem styrket praktikpladsopsøgende arbejde eller igennem praktikcentrene, som giver mulighed for prak-

tikpladspakker, sådan at mindre virksomheder og specialiserede virksomheder også kan byde ind med en praktikplads, og sådan at de unge kan blive færdige med restpraktikken via praktikcentrene. Det er utrolig vigtige initiativer for at styrke uddannelsesgarantien, så de unge både starter på og gennemfører uddannelsen.

Jeg tillod mig, og det beklager jeg, men jeg mener det af hjertet, at være venlig, fordi jeg synes, det er afgørende, at vi har brede aftaler om det her. Og alt det, jeg har nævnt, er noget, vi har lavet sammen med Venstre, og det vil jeg da egentlig godt takke Venstre for, for det er jo det, der skal til, for at vi faktisk får flere og mange flere unge, der både starter på og gennemfører en erhvervsuddannelse, inklusive praktik.

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Inger Støjberg.

Kl. 13:58

Inger Støjberg (V):

Jo, men prøv lige at høre her, minister, det er jo slet ikke det, jeg anfægter. Jeg anfægter, at man har lagt en finanslov på bordet, hvor man f.eks. har fjernet håndværkerfradraget, der ifølge Dansk Industri gav 5.000 arbejdspladser, heraf 400 praktikpladser. Det er da sådan noget, der skal til i en tid som den her. Altså, jeg anerkender fuldstændig, at der er brede aftaler på det her område, og jeg sagde sådan set også, at jeg tror, at vi bredt i Folketinget er fuldstændig enige om, at det at skabe praktikpladser er en nødvendighed, og at det jo selvfølgelig både er nødvendigt for væksten i Danmark, for fremtiden i Danmark og for uddannelsesniveaet i Danmark – hele vejen igennem. Det, jeg anfægter, er, at man så ikke gør noget ved det, når man faktisk har chancen via en finanslov. Det synes jeg er mærkeligt.

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Undervisningsministeren.

Kl. 13:58

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er jo lidt pudsigt, at det, som fru Inger Støjberg bruger som eksempel, er håndværkerfradraget, for det handler om noget helt andet. Det er jo en politisk diskussion, der har været, om håndværkerfradraget skulle tælle eller ej.

Det, som er den vigtige diskussion, er den lille del, der var i det, som fru Inger Støjberg sagde, nemlig at det giver mulighed for, at så også kan ansætte flere lærlinge. Den diskussion er nemlig den rigtig interessante og vigtige. Det er nemlig en diskussion i forhold til sociale klausuler. Det er at sikre sig, at man, bl.a. når det offentlige er udbyder af store opgaver, så også sikrer sig, at der er nogle uddannelsesaftaler, sådan at der kommer flere lærlinge på det.

Det er noget, som regeringen har været utrolig optaget af, og mulighederne for at anvende sociale klausuler er heldigvis blevet styrket. Vi kan se, at flere og flere anvender dem også i forhold til de massive investeringer, som regeringen har gennemført her igennem de år, regeringen har været der, for at få gang i væksten.

Det er nemlig den interessante diskussion. Der må jeg så desværre sige, at der har Venstre glimret ved sit fravær og ikke bakket op om initiativerne i forhold til sociale klausuler.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så har fru Tina Nedergaard det sidste spørgsmål.

Kl. 13:59

Kl. 14:02

Tina Nedergaard (V):

Tak. Det, vi kan konstatere, i hvert fald med den finanslovsaftale, der er indgået, er, at rød blok – altså regeringen og dens støttepartier, Enhedslisten og SF – ikke agter at tage initiativer i forbindelse med finanslovsarbejdet, som jo er det centrale i det politiske arbejde, for at sikre, at der skabes flere private arbejdspladser og dermed rum og plads for, at der bliver flere lærlinge ude i de private virksomheder.

Der er det ved det, at når regeringen laver flere skolepraktikpladser, som den er så begejstret for, i stedet for rigtige praktikpladser, skaber man vækst i systemet. Man skaber vækst i skolerne, hvorimod man med rigtige praktikpladser sikrer vækst ude i det private erhvervsliv, fordi de jo sådan set fakturerer det arbejde, som de lærlinge udfører, plus det, at den enkelte elev og lærling jo også får nogle bedre muligheder for indtjening for det første, for det andet faglig udvikling og for det tredje sociale kompetencer.

Derfor er det ærgerligt, at regeringen har sat sig på en stol, der hedder: Vi har gjort, hvad vi kunne, og vi kan ikke gøre mere, og vi vil ikke engang bede Enhedslisten og SF om at støtte os i at tage yderligere initiativer, når der laves en finanslov. Det synes jeg er ærgerligt.

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren

Kl. 14:00

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg har meget respekt for ordførerens indsigte i finanslove, bl.a. fordi ordføreren jo har været finanslovsordfører, og derfor ved ordføreren jo også godt, at når man laver aftaler, rækker de over et antal år. Der er blevet indgået meget store aftaler om investeringer i infrastruktur, energioverbygninger, boligrenoveringer, supersygehuse osv., og alle de investeringer giver muligheder; ud over at det giver vækst på de områder og det giver jobs på de områder, giver det flere lærepladser i de private virksomheder, som byder på opgaverne.

Så er det jo simpelt hen noget sludder og vrøvl, at det skulle være en finanslov, der er renset for vækstinitiativer. Der er masser af vækstinitiativer inklusive de konkrete udmøntninger, og der vil jeg gerne kvittere igen, for det er jo i et samarbejde med Venstre, for, hvordan man styrker bl.a. det praktikpladsopsøgende arbejde.

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til både spørger og medspørger.

Det næste spørgsmål er også til undervisningsministeren, stillet af fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 301

8) Til undervisningsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V) (medspørger: **Jacob Jensen (V)**):

Er ministeren tilfreds med regeringens indsats for at sikre praktikpladser til de unge?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Værsgo.

Kl. 14:02

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Er ministeren tilfreds med regeringens indsats for at sikre praktikpladser til de unge?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:02

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Man kunne fristes til at tænke, om Venstre med alle de her spørgsmål, der nærmest er enslydende, ikke er sikker på, at ministeren helt forstår spørgsmålet. Jeg siger det simpelt hen, fordi jeg beklager, at jeg er nødt til at gentage, da det jo er de samme spørgsmål, jeg har fået, nemlig at vi er dybt optaget af, at der bliver skaffet praktikpladser til de unge. Det er jo forudsætningen for, at vi har et vækstuddannelsessystem, at man også er i praktik. Hvis man ikke kan få plads i en virksomhed, så skal man have gode muligheder for ved stort set alle uddannelser så at gennemføre det via skolepraktik på et praktikpladscenter, og langt de fleste fortsætter fra skolepraktik i en virksomhedspraktik efterfølgende. Så vi er dybt optaget af det, og det er det, jeg også har svaret de tre andre Venstreordførere.

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:02

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak, minister. Men grunden til, at vi spørger, er jo, at vi bare ikke ser vejen foran os, der er lagt klar som den, ministeren selv talte så meget om før 2011. Ministeren tordnede over, at der ikke var praktikpladser nok. Dengang manglede der 8.000. I dag sidder vi med tal, der varierer mellem 11.000 og 13.000. Der bliver forklaret en masse om, at der er lavet så mange løsninger, og at vi har lavet dem sammen. Det hører jeg godt, og jeg er klar over, at vi går med, hvor et lillebitte my kan være en hjælp, men hvor er tilfredsheden, hvor er stoltheden, når tallet er blevet større siden 2011, minister?

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:03

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg synes egentlig, det er ærgerligt, at de partier, som står bag en virkelig god og ambitiøs erhvervsuddannelsesreform og praktikpladsaftale med bred opbakning fra arbejdsmarkedets parter, nu vælger at bruge en spørgetid til at sprede en historie om, at der ikke er praktikpladser nok. Lige nu – og jeg vil godt nævne tallet en gang til, for jeg synes faktisk, det er vigtigt at sige det til de unge og forældrene – er der 73.500 med en uddannelsesaftale, der er ude i praktik. Lige nu er det sådan, at der er 6.000, der er i gang med en skolepraktik. Der er 4.500, som så mangler at være i praktik, men af dem kan de 4.000 vælge at gå i gang med skolepraktik. Det vil sige, at vi reelt står med 500 unge, der har afsluttet et grundforløb, hvor de ikke kan komme videre, hverken med praktik i en virksomhed eller en skolepraktik. Det er udfordringen, og det er, fordi vi i fællesskab har styrket uddannelsesgarantien, og tak for det. Det budskab skal vi fortælle, for det er afgørende for, at flere unge vælger at søge en erhvervsuddannelse.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:04

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen minister, Venstre kommer med et forslag til at vise vejen, lægger et finanslovsforslag frem og vælger at bibeholde boligjobordningen. Samtidig ved vi, at vi om ikke andet kunne komme væk fra, at så mange var i skolepraktikordning, fordi de kunne komme ind på en reel praktikplads, især hvis man gik ind og lavede partnerskabsaftaler i stedet for sociale klausuler, som jeg kan høre ministeren synes skulle være den bedste vej.

Når der nu kommer sådanne forslag, hvorfor siger ministeren så ikke: Det havde jeg måske ikke lige tænkt på, men den tager vi, og selvfølgelig laver vi partnerskabsaftaler og argumenterer for at fortsætte boligjobordningen, hvori der vil være jobs? Hvorfor siger ministeren simpelt hen ikke ja tak til sådan nogle små veje?

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:05

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nu kan man jo sige, at det er lidt svært at sige ja tak til små veje, når Venstre ikke er en del af finanslovsaftalen.

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:05

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er jo regeringens eget valg. Altså, telefonerne har været åbne hele vejen igennem. Man kunne bare indkalde os. Vi er så klar. Vi har før vist, at vi kan være klar på no time, og vi kan også finde gode løsninger sammen med regeringen. Det er set før, så det er slet ikke et svar. Hvorfor siger man ikke fra ministerens side til forligskredsen, hvad forhandlingsoplægget vil være, altså: Lad os mødes, lad os lave partnerskabsaftaler, lad Venstre komme med deres bud, så vi kan lave en videreførelse af boligjobordningen, hvori der vil være jobs?

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:06

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

For en god ordens skyld skal det siges, at boligjobordningen jo var virkelig, virkelig dyr. Men det var så Venstres valg, og fair nok med det. Venstre var ikke en del af finanslovsaftalen, og derfor er den ordning ikke kommet med.

Men det ændrer jo ikke ved, at vi har en fælles aftale i aftalekredsen om erhvervsuddannelserne, hvor vi jo følger op. Ud over at vi har sat konkrete penge af til praktiskpladsopfølgende arbejde, så små virksomheder bedre kan oprette praktikpladser, har vi jo en løbende drøftelse med arbejdsmarkedets parter, som jo bakker op om alle de her initiativer, og det er faktisk et fællesskab mellem aftalepartierne og arbejdsmarkedets parter.

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Så går vi til fru Inger Støjberg, der har endnu et spørgsmål til undervisningsministeren.

Kl. 14:07

Spm. nr. S 303

9) Til undervisningsministeren af:

Inger Støjberg (V) (medspørger: **Anne-Mette Winther Christiansen (V)**):

Mener ministeren, at der er nok praktikpladser i virksomhederne, og hvilke initiativer agter ministeren at tage for at skaffe yderligere pladser?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:07

Inger Støjberg (V):

Mener ministeren, at der er nok praktikpladser i virksomhederne, og hvilke initiativer agter ministeren at tage for at skaffe yderligere pladser?

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:07

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det glæder mig trods alt, at fru Inger Støjberg smiler, mens hun stiller spørgsmålet, for nu har stort set det samme spørgsmål været stillet før, men vi tager den bare en gang til.

Jeg ville ønske, at der var tilstrækkelig med praktikpladser til alle ude i virksomhederne, men vi ved noget, for det er en del af hele det system. Når vi har en vekselluddannelse, hvor man både skal være på skole og skal ud i virksomheder, så er der, alt efter hvordan konjunkturerne er, færre eller flere lærepladser ude i virksomhederne. For det er svært. Hvis man ikke har ordrer i ordrebogen, er det svært at oprette lige så mange praktikpladser, som hvis der virkelig er gang under kedlerne. Det er jo derfor, at der er enighed og brede politiske aftaler mellem arbejdsmarkedets parter om, at hvis man ikke kan få en virksomhedspraktik, så skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at stimulere til flere. Og så har man heldigvis muligheden for – og det er jo det nye – at få bedre kvalitet igennem praktikcentrene; man har en pakke af praktik i praktikcentrene og ophold i flere virksomheder.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Inger Støjberg.

Kl. 14:08

Inger Støjberg (V):

Hvis ministeren kendte mig lidt bedre, ville ministeren også vide, at jeg ofte smiler, også i debatter. Men når det er sagt, er der jo egentlig ikke så meget at smile af og i hvert fald slet ikke, hvis man er ung og ikke kan få en praktikplads.

Jeg kan selv huske, hvordan det var i vores regeringstid. Jeg kan tydeligt huske det meget store engagement, som den nuværende minister lagde for dagen, men som også mange andre lagde for dagen, for at gøre den daværende regering opmærksom på, at der manglede praktikpladser. Og man måtte ligesom forstå, at hvis bare farven skiftede i Statsministeriet, var alle de her problemer løst, og så var der praktikpladser til alle, og så skulle det nok bare gå derudad.

Men også her må man sige, at virkeligheden jo bare har vist sig at være en anden. Derfor synes jeg jo netop, at det er ærgerligt, at regeringen har fremlagt en finanslovsaftale, som ikke indeholder vækstinitiativer. For jeg tror, at vi blev enige om, sidst jeg stillede spørgsmål her for bare ganske få minutter siden, at det, at der er vækst i samfundet, at det, at der er vækst i det private erhvervsliv, også betyder, at ikke bare lysten til at ansætte unge lærlinge, men jo også de

økonomiske muligheder for at gøre det, rent faktisk er til stede, og at sandsynligheden for, at man tager lærlinge, er meget større.

Jeg kan også huske det fra min egen tid som beskæftigelsesminister, nemlig at når det går godt, er det alt andet lige nemmere at tage en lærling ind, også fordi mange lærepladser jo har – og det er rigtig godt – det syn på det, at man skal være sikker på, at der også er kvalitet i uddannelsen. Det er jo ikke bare det at have en lærling, det er jo også det at uddanne en lærling, og at der er kvalitet. Og er man bange for, at der ikke er ordrer nok, er man også bange for, at kvaliteten rent faktisk ikke er der.

Derfor vil jeg bare endnu en gang sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at man har fremlagt en finanslovsaftale uden vækstinitiativer for det private erhvervsliv, og jeg vil gerne igen henvise til boligjobordningen, som jeg synes mangler, for ifølge Dansk Byggeri – før sagde jeg vistnok Dansk Industri, men det er altså ifølge Dansk Byggeri – gav det rent faktisk 400 praktikpladser. Og det var da 400 praktikpladser, der ville varme.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:10

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nu lider jeg jo af det handicap, at jeg har siddet med uddannelsesområdet længe, så jeg kan også godt huske, hvordan debatten var tilbage i 00'erne under den tidligere regering i forhold til praktikpladssituationen. Det, der er den afgørende forskel – men jeg vil ikke bruge det til at slå Venstre oven i hovedet med – var, at på det tidspunkt var den daværende regering mildest talt ikke særlig varm på skolepraktik. Det var det, der var diskussionen. Skulle vi lave et system, hvor der var nogle bedre muligheder for, at hvis ikke der var tilstrækkelig med praktikpladser i virksomhederne, så fik man nogle bedre muligheder for skolepraktik? Det var ikke sådan, at man skulle tage hele uddannelsen gennem skolepraktik, men at man kunne starte, og så skulle der gøres alt for, at man med det kom ud i en virksomhedspraktik.

Derfor er vi jo i fællesskab – og det vil jeg bare gerne anerkende – kommet væk fra, for det synes jeg var helt ude i hampen, at man sagde, at skolepraktikken var dårligt, og at det kun var godt, hvis de fik en virksomhedspraktik. Vi har i fællesskab sørget for at løfte kvaliteten i skolepraktikken, og vi har i fællesskab sørget for, at man med skolepraktikstart har langt bedre muligheder for, at man også afslutter, ikke med skolepraktik, men ude i en virksomhed. Jeg synes faktisk, at det er det, der er det vigtige, nemlig at skolepraktikken er den rigtige vej – med den rigtige kvalitet, med det praktikpladsopsøgende arbejde, med parternes opbakning, hvad der jo er. For så kan vi faktisk få langt flere unge til at turde vælge en erhvervsuddannelse, fordi de ikke bliver bremset af, at de ikke kan blive færdige.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Inger Støjberg.

Kl. 14:11

Inger Støjberg (V):

Prøv at høre her, minister: Der kan da forhåbentlig ikke være flere meninger om, at det bedste er at komme ud i en virksomhed. Det er ikke skolepraktik, der må være den bedste løsning. Den bedste løsning må da alt andet lige være at komme ud på en rigtig virksomhed, komme ind i dagligdagen og den jargon, der også er på en byggeplads, eller hvor det nu er, man er i praktik. Det er da derfor, at det afgørende er at få skabt flere rigtige praktikpladser. Der er lige nu 4.500 elever, der mangler en praktikplads. Hvad er svaret til dem? Ja, det er en finanslov uden vækstinitiativer i det private erhvervsliv

og uden en boligjobordning, der ville give i hvert fald omkring 400 af dem en praktikplads ifølge Dansk Byggeri. Det synes jeg ærligt talt er lidt pauvert, hvis jeg må sige det sådan lidt firkantet.

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:12

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Så håber jeg trods alt, at det glæder fru Inger Støjberg, at der er 73.500 unge mennesker med en uddannelsesaftale med virksomheder ude i praktik. 73.500. Det synes jeg er vigtigt at få sagt. Der er nemlig rigtig gode muligheder for, at man kan finde en praktikplads, også i en virksomhed.

Så håber jeg, at det trods alt glæder fru Inger Støjberg, at af de 4.500, som i dag ikke er i praktik, er det kun 500 af dem, der har afsluttet grundforløbet på en uddannelse, hvor de ikke kan fortsætte i praktikcenteret med en skolepraktik. Det vil sige, at 4.000 af de unge kunne gøre det og på den måde kunne blive færdige med deres uddannelse, herunder med bevidstheden om, at hvis de starter på skolepraktik, vil der være en rigtig god chance for, at de afslutter med en praktik i en virksomhed. For virksomhederne vil godt tage unge, som er dygtige, motiverede og har den viden med sig fra praktikcenteret.

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi har en medspørger, fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:13

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Men, minister, det tal falder jo; antallet af uddannelsesaftaler er jo faldet fra sidste år til i år. Der er jo ikke progression, minister. Man bryster sig af nogle tal og siger, at man var klar over, at man i den debat, vi tog, da der var en anden regering, syntes, det var for pauvert, hvad der foregik. Men antallet af dem, der ikke har haft en aftale, der gav god mening, er jo vokset. Og nej, vi synes stadig væk ikke, at skolepraktik er det optimale. Vi bliver ved med at fastholde, at det ville være bedst, at man var i en rigtig erhvervsvirksomhed.

Så, minister, det kan ikke hjælpe, at man bryster sig af, at man har løst opgaven, for det har regeringen altså ikke.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:14

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Vi har altid en fælles opgave, ikke mindst med i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at gøre alt, hvad vi kan, for, at der bliver oprettet flere praktikpladser i virksomhederne. Jeg må også sige, at jeg faktisk synes, det er et kæmpe fremskridt, at vi i fællesskab er blevet enige om, at det ikke giver nogen mening, at man som ung starter på et grundforløb og så ikke kan komme videre derfra, selv om det drejer sig om uddannelser, vi har brug for i fremtiden.

Det er jo det, vi har forbedret; vi har styrket uddannelsesgarantien markant. Langt de fleste uddannelser kan man fortsætte på i et praktikcenter, også selv om man ikke har praktik i en virksomhed. Vi har lavet en række initiativer, og det afspejler sig også i finansloven med 100 mio. kr. til bl.a. praktikpladsopsøgende arbejde og som udmøntning af vækstpakken, hvor vi også arbejder med at skabe flere praktikpladser i virksomheder, herunder gøre det lettere for små virksomheder at oprette flere lærepladser.

Kl. 14:15

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:15

Kl. 14:17

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mit billede af en regering er som regel, at man er den fremadrettede, at man er den, der politikudvikler, at man er den, der kommer med løsningsforslag og så tager dem ind, man har brug for hjælp fra. Lige nu hører jeg ministeren være meget tilbagelænet og sige: Jeg venter og hører, hvad arbejdsmarkedets parter siger, og så gør jeg det, de synes jeg skal gøre.

For jeg har da oplevet tidligere ministre være en aktiv part, der simpelt hen sagde: Vi mødes tirsdag morgen, tror jeg, det var, en gang om måneden for at følge op på, hvordan det ser ud derude, se på, om vi har mulighed for at ændre noget, og få tilbagemeldinger, altså hele tiden, for at være helt oppe på beatet. Jeg kan også huske, at der i Socialdemokraterne var en opposition, som simpelt hen kæmpede en kamp og blev ved med at anfægte, at ministeren ikke gjorde nok, altså i den tidligere regering.

Jeg forstår sådan set godt nu, hvorfor afmagten så lyser så meget ud af ministeren, altså fordi der ikke er løsninger; for det, som ministeren kommer med, er jo slet ikke løsningsorienteret. Men det kan være, at vi lige kan bryde isen nu, og så kommer der simpelt hen den løsning, vi har brug for. Så nu glæder jeg mig til at høre svaret.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:16

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er helt sikker på, at hvis ordføreren snakkede med arbejdsmarkedets parter, LO og DA, så ville de kunne bekræfte, at vi løbende har møder, som bl.a. har betydet de helt konkrete udmøntninger i dels erhvervsuddannelsesreformen, dels det praktikpladsopsøgende arbejde, dels udmøntningen af vækstpakken. Og jeg vil godt takke for det samarbejde, der er med arbejdsmarkedets parter, som i den grad faktisk anerkender, at vi politisk er enige om både et enormt kvalitetsløft af erhvervsuddannelserne, en styrkelse af uddannelsesgarantien og bedre muligheder for skolepraktik på områder, hvor vi ved vi har brug for dygtige unge faglærte i fremtiden. Så jeg er sikker på, at oplevelsen dér ikke er, at vi sidder på hænderne i forhold til det. Jeg ved også, at Venstre er inddraget i alle de her drøftelser, fordi det er udmøntninger af en fælles aftale.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til både spørger og medspørger. Nej, nu er det fru Inger Støjberg, der slutter af med et sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:17

Inger Støjberg (V):

Tak for det. Jeg må sige, jeg synes, det var systemet, der talte i dag, og ikke det menneske, som engang var meget, meget engageret i alt, hvad der handlede om uddannelse, skolepraktik, praktikforløb, og hvordan vi skaffer lærepladser. Jeg synes, det var et system, der talte – i hvert fald til mig – i dag. Og helt ærligt, minister, jeg må indrømme, at det svar, der blev givet, da jeg spurgte, hvad svaret egentlig er til de 12.000 unge, der mangler en praktikplads – nemlig at det kun er 500 af dem, der ikke får en uddannelse – simpelt hen ikke er i orden.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Helt ærligt, fru Inger Støjberg, jeg synes faktisk ikke, det er i orden at være med til at sprede et budskab, som vi faktisk i fællesskab og i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter skal have manet i jorden. Med hensyn til det der med at give indtryk til de unge af, at man lige så godt kan opgive at starte på en erhvervsuddannelse, fordi der simpelt hen nærmest kun er lukkede døre i forhold til at få en praktikplads, vil jeg sige, at det ikke stemmer overens med virkeligheden. Rigtig mange af de unge er i øjeblikket i praktik i en virksomhed, og langt de fleste unge, som står i praktikpladskøen, vil kunne fortsætte med en skolepraktik i de nye praktikcentre med langt bedre muligheder for efterfølgende at få en praktikplads i en virksomhed.

Jeg forstår ærlig talt ikke Venstres ærinde med hensyn til at tale et tal op, som simpelt hen ikke har noget med virkeligheden at gøre. Det vigtige budskab er at sige: Vi er et videns- og produktionsland, vi har brug for langt flere unge, der vælger en erhvervsuddannelse, og der er langt bedre muligheder for, at de kan gennemføre den med en praktikplads. Der er ikke særlig mange lukkede døre, hvis man virkelig gerne vil gennemføre en erhvervsuddannelse.

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til fru Inger Støjberg og medspørgeren.

Så er det sidste spørgsmål til undervisningsministeren stillet af hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 305

10) Til undervisningsministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvorfor har ministeren ikke udlignet de ubegrundede taxameterforskelle mellem handelsgymnasierne (hhx) og de almene gymnasier (stx) i forbindelse med finansloven 2015?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:19

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak. Hvorfor har ministeren ikke udlignet de ubegrundede taxameterforskelle mellem handelsgymnasierne, dvs. hhx, og de almene gymnasier, dvs. stx, i forbindelse med finansloven 2015?

Kl. 14:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:19

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Som spørgeren fra Dansk Folkeparti ved, har vi jo for nylig haft et samråd om præcis det samme spørgsmål. Det er rigtigt, at det er sådan ifølge den analyse, der tidligere er lavet af de forskellige gymnasiale uddannelser, herunder af takstforskellen mellem stx og hhx, at der er en række forskelle, som man er enige om, nemlig at der er forskel på taksterne, fordi det er dyrere at drive stx end hhx, fordi naturfagene fylder så meget og faciliteterne til naturfagene er dyrere. Jeg tror også, Dansk Folkeparti anerkender, at der er nogle begrundelser for, at taksterne ikke er ens.

Så har der også tidligere været forskel på overenskomsterne. Overenskomsterne for uddannelserne er nu blevet ens, så derfor kan vi se, at der nu er en forskel, som er en ubegrundet forskel, og det var det, vi drøftede på samrådet.

Det, vi også har besluttet – i øvrigt i fællesskab med Dansk Folkeparti – som en udløber af erhvervsuddannelsesreformen, er, at nu går vi ind og laver en samlet takstanalyse, og herunder kigger vi specifikt på forskellen på stx og hhx. Og vi vil gerne vente, til den analyse ligger der, med at tage en drøftelse af taksterne.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:20

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Nu har jeg jo siddet i Folketinget i 3 år, og i alle de år har vi diskuteret lige præcis den her forskel mellem hhx og stx. Og i sin tid var det sådan, at ministeren nærmest afviste, at der var en ubegrundet forskel. Nu indrømmer ministeren, og det har hun jo gjort igennem det sidste års tid, at der er ubegrundede forskelle. Ministeren har også været så venlig at oplyse om, at det er lidt over 4.000 kr. Så vidt, så godt.

Nu siger ministeren så, at hun vil afvente takstanalysen, og det er fair nok. Skal jeg forstå det sådan på ministeren, at hvis den takstanalyse igen viser, at der er de her ubegrundede forskelle, så vil ministeren udligne dem? Kan vi så forvente, såfremt ministeren stadig væk er minister til den tid, at vi får dem udignet på finansloven, så der er lighed for de to gymnasieretninger? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide, for vi kan jo ikke leve med, at handelsgymnasierne og de almene gymnasier ikke bliver stillet lige økonomisk. De løfter begge en vigtig opgave i vort uddannelsessystem. Så det skulle være mit første spørgsmål.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:21

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Den takstanalyse, der skal laves, og som vi er enige om i aftalekredsen omkring erhvervsuddannelserne, betyder jo, at vi i fællesskab på baggrund af den skal finde ca. 400 mio. kr. årligt fra 2017 og frem til finansiering af erhvervsuddannelsesreformen. Og der kommer vi også til at kigge på taksterne for stx og hhx. Derfor vil jeg ikke forlods sige, hvad vi vil gøre. Det tror jeg ikke der er nogen der er tjent med. Og jeg kan også konstatere, at der ikke er nogen partier, heller ikke Dansk Folkeparti, der har foreslået at ændre på taksterne i dette års finanslov, fordi det faktisk giver mening, at vi kigger på det.

Den seneste store analyse, der blev lavet, er jo trods alt nogle år gammel, og derfor synes jeg, vi skal afvente resultaterne, før vi foruddiskonterer, hvad vi vil gøre på det tidspunkt.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:22

Alex Ahrendtsen (DF):

Vi er enige om, at der er ubegrundede forskelle. Det har ministeren også indrømmet efter lang tid. Og i og med at vi er enige om, at der er ubegrundede forskelle, så burde vi jo også kunne være enige om, at hvis takstanalysen viser det samme, bliver vi nødt til at udligne dem. Det kan jeg sagtens sige til ministeren her og nu. Det vil Dansk Folkeparti gerne være med til.

Så derfor bliver jeg nødt til at gentage spørgsmålet: Vil ministeren sammen med Dansk Folkeparti være med til at udligne de her ubegrundede forskelle?

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:23

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Altså, jeg vil sige, at det jo er lidt nemt for Dansk Folkeparti at sige, at det vil man på det tidspunkt. For Dansk Folkeparti kunne sådan set have valgt allerede på sit finanslovsforslag den her gang at have det med. Det havde Dansk Folkeparti ikke, og derfor tror jeg bare, at vi alle sammen er tjent med at få lavet den analyse, før vi tager stilling til, hvad vi gør.

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:23

Alex Ahrendtsen (DF):

Da Dansk Folkeparti var støttegrundlag for den tidligere regering, fik vi hævet taksten på hhx med 5.000 kr. Siden er der jo ikke sket noget. Vi vil meget gerne være med til at hæve den en gang til; det, vi egentlig bare venter på, er ministeren. Så at skyde den tilbage til Dansk Folkeparti er for let. Vi er jo ikke inviteret med til finanslovsforhandlingerne. Vi har ikke været med i finanslovsaftalen, så det er alt for let.

Jeg bliver bare nødt til igen at opfordre ministeren til at svare på, om hun dog ikke godt sammen med Dansk Folkeparti vil være med til at finde de penge, så vi kan udligne de ubegrundede forskelle.

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:24

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg konstaterer bare stiltfærdigt, at Dansk Folkeparti ikke engang havde det med i sit eget finanslovsforslag. Det kommer man jo med, før man overhovedet starter et finanslovsforløb.

Men jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi skyder det her i hovedet på hinanden. Jeg vil godt anerkende, at den tidligere regering med Dansk Folkepartis støtte dengang på baggrund af den takstanalyse, der blev lavet, hævede taksten. Da var alle enige om, at problemet med de ubegrundede forskelle – bortset fra overenskomsterne, der var forskellige – var løst. Nu er der så fælles overenskomster, og det giver en større fleksibilitet, i forhold til hvordan man udmønter det ude på de enkelte skoler. Og det er så nu, vi har regnet på det og kan se, at der er nogle nye ubegrundede forskelle. Derfor synes jeg, at det må afvente den takstanalyse, vi er enige om, og så tager vi stilling til, hvad vi gør.

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til både spørgeren og ministeren.

Nu er der tre spørgsmål til socialministeren, som også hedder ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, og det første er stillet af fru Karina Adsbo.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 300

11) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvilke tiltag vil ministeren tage for at hjælpe forældre til børn med autisme, der i dag af mange kommuner presses og stresses med sanktioner og pålæg, hvis forældrene ikke kan få deres børn i det skoletilbud, de er blevet placeret i?

Skriftlig begrundelse

Landsforeningen Autisme har i henvendelse af 25. september 2014 til Socialudvalget gjort opmærksom på en række forhold vedrørende kommunale trusler og svække retssikkerhed (SOU alm. del – bilag nr. 364, 2014-15). I brevet gøres der opmærksom på, at Landsforeningen Autisme mener at kunne dokumentere, at kommuner presser forældre til børn og unge med autisme med sanktioner og pålæg –, i værste fald tvangsfjernelse – fordi forældrene ikke kan få deres børn i skole. Eleverne udvikler skoleværing og i værste fald psykiatriske tillægsdiagnoser som angst og depression, fordi de stresses i de skoletilbud, de er blevet placeret i. Der er brug for, at forældrene til disse børn får en anden hjælp end blot mulige sanktioner og pålæg fra kommunerne, og spørgeren er interesseret i at ministeren kommer på banen med andre løsninger.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:25

Karina Adsbøl (DF):

Tak. Hvilke tiltag vil ministeren tage for at hjælpe forældre til børn med autisme, der i dag af mange kommuner presses og stresses med sanktioner og pålæg, hvis forældrene ikke kan få deres børn i det skoletilbud, de er blevet placeret i?

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:25

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for spørgsmålet. Kommunerne har en klar pligt til at hjælpe alle børn med behov for støtte, også børn med autisme, der er rigtig mange muligheder, og kommunerne kan give tilbud om f.eks. pædagogisk støtte i hjemmet eller en kontaktperson, hvis de vurderer, at lige præcis det vil hjælpe barnet. Men den indsats, der sættes i værk, skal være hjælp og støtte rettet mod barnet; der hverken må eller kan være tale om, at indsatserne bliver brugt som sanktioner over for barnet eller forældrene. Det er uacceptabelt. Dette gælder, uanset om nogle indsatser kan være givet med tvang og uden forældrenes samtykke, for der er skrappe krav til, hvornår det er indsatser, der kan sættes i gang lige præcis uden samtykke, og det er kun, hvis det er til barnets bedste.

I øvrigt kan forældre pålæg kun gives, hvis det er forældrenes manglende vilje, der er problemet. Hvis det er manglende evne til at håndtere barnets problemer, skal kommunen i stedet hjælpe forældrene med det.

Endelig har vi et meget grundigt klagesystem, hvor kommunernes afgørelse efterprøves af både jurister og børnesagkyndige, som ser på, om reglerne er overholdt. Jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke kan forestille mig, at der er kommuner, der tvangsfjerner børn, alene fordi forældrene ikke kan eller vil sende deres børn i et skoletilbud, de ikke trives i, hvis der ellers ikke er problemer hos barnet eller familien. Og hvis det var tilfældet, er jeg ikke et sekund i tvivl om, at sagen også vil falde i ankesystemet. Det synes jeg også er værd at bemærke.

Min opfattelse er, at det nuværende system både sikrer barnets bedste og familiens retssikkerhed, og jeg mener derfor ikke, at der er grundlag for nye tiltag.

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Kl. 14:27

Karina Adsbøl (DF):

Jeg synes, det er dybt bekymrende, at ministeren siger, at ministeren altid har tillid til, at systemet fungerer. Systemet fejler også – man kan jo bare se, hvordan det er i Folketinget, og også i embedsværket og ministerierne. Systemet er ikke fejlfrit. Vi har jo i Socialudvalget fået et bekymrende brev, som jeg gerne vil citere fra. Der står i det her brev:

»Forældre til børn med autisme oplever kommunale trusler og svækket retssikkerhed.«

Så skriver de videre:

»Landsforeningen Autisme (LA) kan dokumentere, at kommuner presser forældre til børn/unge med autisme med sanktioner og pålæg – i værste fald tvangsfjernelse – fordi forældrene ikke kan få deres børn i skole. Eleverne udvikler skoleværging og i værste fald psykiatriske tillægsdiagnoser som angst og depression, fordi de stresses i det skoletilbud, de er blevet placeret i. Mange af sagerne burde involvere VISO, men det afviser kommunerne. LA har flere eksempler på, at familiernes retssikkerhed svækkes, når forældrene anker kommunale afgørelser.«

Så synes jeg, det er dybt problematisk, når ministeren siger, at det er kommunernes pligt. Jo, men hvis kommunerne ikke kan håndtere det her, bliver ministeren jo nødt til at hjælpe dem. Så det er ministerens pligt at handle, når der kommer et bekymrende brev som det her, som ministeren også har fået. Samtidig er der også skrevet en artikel om det på folkeskolen.dk, hvor det netop er beskrevet, hvordan de her forældre pålæg bliver udstedt via brev, og at der så bliver iværksat undersøgelser af forældreoven.

Jeg synes, det er problematisk, at ministeren ikke handler, men blot siger, at det er kommunernes ansvar, at ministeren har tillid til systemet, og at alt er så godt. For det er det jo ikke. Vi får de her breve, og det drejer sig jo ikke kun om autisme; man kan jo tage hele handicapområdet og se på, hvordan det står til rent retssikkerhedsmæssigt for forældre, som har handicappede børn.

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:29

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tusind tak for det. Det, jeg redegjorde for, var de regler og rammer, der er for området. Jeg gjorde opmærksom på, at kommuner har pligt til, som jeg startede med at sige, at hjælpe børn med behov for støtte. Jeg har ikke sagt, at alt er o.k. Jeg er fuldstændig enig i, at systemerne fejler – det tror jeg de fleste systemer gør, og det er netop også derfor, vi har nogle klagemuligheder. Det er det ene.

Det andet er det omtalte brev fra Landsforeningen Autisme. Det tager jeg sådan set også alvorligt, og det er også derfor, ministeriet rent faktisk har et møde med landsforeningen – så vidt jeg husker, er det den 16. december – og der tager vi også lige præcis det her punkt med. Det gør vi, fordi vi selvfølgelig tager det alvorligt. Man kan jo ikke sidde sådan et brev overhørig, og derfor bliver det selvfølgelig også diskuteret. Som sagt husker jeg det ikke helt præcist, men jeg tror nok, det er den 16. december, vi har et møde.

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:30 undgå, at familier bliver truet med tvangsanbringelser og pålæg af andre ting.

Kl. 14:33

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Jeg er da glad for, at ministeren nu holder et møde med Landsforeningen Autisme, også for at de ligesom kan høre om nogle løsninger fra ministerens side, for det er jo løsninger, der skal til, i situationer, hvor man har et barn, som har store vanskeligheder på grund af autisme. Så er det jo ikke forældrepålæg eller ungepålæg eller trusler om tvangsfjernelse, der hjælper i sådan nogle sager. Familierne skal jo have al den hjælp og støtte og vejledning, de overhovedet kan få, fra kommunal side.

Så derfor ser jeg frem til også at snakke med Landsforeningen Autisme om, hvad de så har fået ud af mødet med ministeren, og om ministeren så også handler ud fra det, han har sagt, og til, om han eventuelt også skriver et brev ud til kommunerne om, at det her og den fremgangsmåde ikke er okay. Så må vi så se, om kommunerne lytter til ministeren – det ved jeg ikke om ministeren har erfaring med om de gør – men vi forventer i hvert fald, at der laves nogle tiltag også fra ministerens side.

Kl. 14:30 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 14:33

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Man skal forstå det sådan, som jeg også har sagt det tidligere, at jeg på ingen måde, og det mener jeg helt oprigtigt talt, kan forestille mig, at der er kommuner, der tvangsfjerner børn, alene fordi forældrene ikke vil sende børnene i skoletilbud, hvor de ikke trives.

Igen: Det vil falde i ankesystemet. Jeg har aldrig fra min erfaring med det system oplevet noget lignende, så jeg kan ikke forestille mig det. Men ikke desto mindre, som jeg har sagt et par gange nu, så vil mit ministerium, som har møde med Landsforeningen Autisme, sætte det på dagsordenen, og så vil jeg glæde mig til at vende de ting, som vi har talt om, sammen med fru Karina Adsbøl også, og så må vi se, hvad den vej ellers bringer os.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 14:31 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):

Så skulle vi være færdige med spørgsmål nr. 11. Jeg siger tak til fru Karina Adsbøl.

Ministeren kan roligt blive siddende, for der er en spørger mere, og det er hr. Christian Langballe.

Kl. 14:34

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jeg har rent faktisk erfaring for, at kommunerne lytter, og det synes jeg er rigtig godt og også glædeligt. Det er der ingen tvivl om.

I virkeligheden er vi jo ikke uenige om præmissen. Jeg er fuldstændig sikker på, at vi står på fuldstændig samme side, når det handler om gerne at ville tilgodese de børn, som vi lige præcis nu diskuterer her, altså børn med autisme, og deres familier også, som er i en sårbar position. Der er vi på ingen måde i opposition til hinanden. Og hvis der er nogle uhensigtsmæssigheder, er det jo klart, som jeg også siger, at mit ministerium skal mødes med Landsforeningen Autisme. Derfor sætter vi også lige præcis det her brev på som et punkt, så vi kan diskutere det og også høre det fra landsforeningen selv.

Så er fru Karina Adsbøl også velkommen til, som fru Karina Adsbøl plejer at gøre, at hive fat i mig og tage en sludder over en kop kaffe og høre, hvad der er sket på det møde. Det er spørgeren altid velkommen til.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Spørgeren.

Kl. 14:32

Karina Adsbøl (DF):

Tak. Det tager jeg glædeligt imod. Det er altid hyggeligt at komme over til ministeren og få en kop kaffe. Det, der skal ske, er jo også, at vi skal finde nogle løsninger; der skal være noget handling.

For som jeg hører det, siger ministeren, at det er fuldstændig uacceptabelt, hvis det her foregår i praksis, altså hvis forældre er blevet truet, fordi de har et barn, som har vanskeligt ved at komme i skole på grund af angst og depression, fordi der simpelt hen ikke er rum og plads til barnet i skolen. Men skal jeg bare forstå det sådan, at ministeren så er enig i, at der skal handling til, og at det her ikke skal foregå? Der skal simpelt hen være nogle løsninger på bordet, når ministeren har haft mødet, i forhold til hvordan man fremadrettet kan

Spm. nr. S 306

12) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor flygtninge, der kommer til Danmark, med regeringens nye forslag kan få fuld dansk folkepension, og er det ikke diskrimination af bl.a. udlandsdanskere, som ikke har den samme mulighed?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 14:34

Christian Langballe (DF):

Tak for ordet, og mit spørgsmål er, som lyder: Vil ministeren redegøre for, hvorfor flygtninge, der kommer til Danmark, med regeringens nye forslag kan få fuld dansk folkepension, og er det ikke diskrimination af bl.a. udlandsdanskere, som ikke har den samme mulighed?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:34

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak. Det er rigtigt, at ministeren bliver stående i en hel kaskade af spørgsmål fra Dansk Folkeparti. Også tak for spørgsmålet fra spørgeren.

Med den pågældende aftale, som Christian Langballe er inde på, får flygtninge igen mulighed for – og jeg siger: igen mulighed for – at få fuld folkepension. Folkepensionen afhænger af antallet af bopælsår i Danmark, men flygtninge får nu igen godskrevet antallet af bopælsår i oprindelseslandet. Sådan har reglerne rent faktisk været tidligere, og jeg er helt tilfreds med, at regeringen, Enhedslisten og

SF er blevet enige om at sikre flygtninge bedre vilkår, når nu de engang går på folkepension i Danmark, for flygtninge kan i sagens natur ikke antages at have supplerende pension fra hjemlandet. Med aftalen sker der det, at vi med virkning fra den 1. januar 2015 rent faktisk genindfører retstilstanden fra før 2011, hvor VK-regeringen ændrede reglerne.

Dengang kaldte man det en harmonisering af reglerne ud fra en argumentation om, at reglerne for optjening blev ens for flygtninge og andre udlændinge og danskere, som også kan have opholdt sig i andre lande. Men det er jo en meget formel betragtning, som ikke tager højde for, at andre udlændinge og danskere normalt selv vil have valgt at flytte til Danmark eller have arbejdet i andre lande, og at de som regel vil have optjent pensionsrettigheder for de år, hvor de ikke har boet i Danmark.

Det gælder ikke for flygtninge. Derfor er der ikke tale om diskriminering af udenlandsdanskere. Vi vender rent faktisk bare tilbage til tidligere gældende regler, og det er efter min opfattelse rimeligt.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:36

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg kan rolig sige, at vi overhovedet ikke finder det her forslag, som står i det nye finanslovsforslag, rimeligt, overhovedet ikke. Og det er der altså mange grunde til, bl.a. det forhold, at det er en diskrimination. Jeg har talt med en person, der har arbejdet i Canada i 15 år og af den grund ikke kan opnå fuld pension, som føler sig diskrimineret, også i forhold til det her lovforslag.

Jeg synes ikke, at det er rimeligt, at man gør forskel på den måde, som man gør i det her forhold, og jeg undrer mig over, at ministeren finder, at det er rimeligt, at en person, som er flygtning og kommer her til landet, kan komme ind og få fuld folkepension, i forhold til at andre mennesker altså skal bruge 40 år på at opnå det her i landet. Jeg finder overhovedet ikke, at det er rimeligt.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:37

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Jeg prøvede at lytte mig frem til et spørgsmål; det havde jeg meget svært ved, for jeg syntes ikke, der var et spørgsmål, andet end vi er uenige om rimeligheden og om, at det er diskriminerende. Så derfor vil jeg gentage, at min tilgang er, at det er ikkediskriminerende, og at vi i virkeligheden bringer retstilstanden tilbage til det, den var før 2011, hvor den tidligere VK-regering ændrede det. Jeg kan ikke huske det helt præcist, men jeg tror, at det var efter pres fra Dansk Folkeparti, og derfor er jeg selvfølgelig ikke overrasket over, at vi er uenige lige præcis på det her område.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:38

Christian Langballe (DF):

Jo, jo, men jeg tror heller ikke, at vi kommer det nærmere, fordi regeringen jo, til trods for at den hævder, at den vil stramme op på en masse forhold, lempet, lempet og lempet. Og det gælder også det her forhold, hvor man jo så siger til flygtninge, der kommer her til landet, hvilket vil være et incitament til overhovedet at søge til Dan-

mark, at folkepensionister skal bruge 40 år på at optjene folkepension her i landet, mens de som flygtninge kan få det med det samme. Det synes jeg er urimeligt, og jeg tror heller ikke vi kommer svaret nærmere, for jeg tror ikke, at regeringen kan svare på det.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:39

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jo, det kunne man nu sagtens. Der, hvor vi også er uenige, som hr. Christian Langballe selv siger, er, med hensyn til om det vil få flere til at komme herop. Der bliver vi ikke enige.

Når man er flygtning, når man måske har set sine kære blive slået ihjel, set sine børn blive slået ihjel, har set myrderier, voldtægt og ting, som de fleste af os kun kan forestille os, så tror jeg ikke, at det første, man tænker på, er: Hov, her kan jeg få folkepension, eller her kan jeg rent faktisk få dit og dat. Det er min antagelse.

Jeg tror, det handler om én ting, og det tror jeg er et menneskeligt vilkår, det tror jeg rent faktisk er ret universelt, og det er, at man sørger for at komme i sikkerhed, og det tror jeg rent faktisk også gælder for de her mennesker.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:39

Christian Langballe (DF):

Jamen det er jo nok det, der er forskellen på Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre – det tror jeg roligt man kan sige. Vi hører forlydender om og ved, at der er mennesker, der kommer her, fordi vilkårene er bedre. Det kan jeg sådan set ikke fortænke folk i.

Det, vi anfører i det her, er, at det er urimeligt, at der bliver diskrimineret på den måde, som der gør, både i forhold til folk, der har optjent folkepension i kraft af de her 40 år, og folk, der har boet i udlandet og kommer tilbage til Danmark, og som altså ikke kan få fuld folkepension, fordi de ikke har optjent fuld folkepension.

Så kommer der en flygtning herop, som kan få fuld folkepension nærmest fra dag et – det synes vi er urimeligt.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:40

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Danskere og andre, der har opholdt sig i udlandet, har været bekendt med, at de ikke samtidig har ret til at optjene fuld folkepension, og for de flestes vedkommende har man også fået lavet andre ordninger. Det er i sagens natur sådan, at det ikke altid er muligt, når man lige præcis flygter, og det er det, vi faktisk retter op på igen. Det er nogle regler, som man også har haft tidligere, nemlig at man får godskrevet antallet af bopælsår, som man har haft i oprindelseslandet, i Danmark.

Men det er rigtigt, og det kan jeg også høre: Vi bliver ikke enige. Vi har en anden holdning til folk på flugt; vi har en anden holdning til, at økonomisk armod som folkepensionist i det her tilfælde kan føre til social armod og fremdeles og fremdeles.

Men jeg har prøvet at svare så godt, jeg overhovedet kan. Og som jeg startede med at sige: Jeg mener ikke, at der er tale om diskriminering.

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er vi færdige med spørgsmål nr. 12.

Vi kan gå over til spørgsmål nr. 13. Det er stadig væk hr. Christian Langballe, og det er igen stillet til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.

Kl. 14:41

met, som både flygtninge og familiesammenførte tilbydes. Så med andre ord: Sproget er en af de allerallervigtigste nøgler til, at vi kan opnå en smuk og fin og fantastisk integration.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:41

Kl. 14:44

Spm. nr. S 307

13) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Christian Langballe (DF):

Når der i øjeblikket gives ca. 300 dispensationer om måneden i forhold til sprogkrav til opnåelse af statsborgerskab, vil ministeren så redegøre for, hvilken indflydelse det har på integrationen, at personer ikke kan det danske sprog i tilstrækkelig grad?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:41

Christian Langballe (DF):

Tak for ordet. Spørgsmålet er, som lyder: Når der i øjeblikket gives ca. 300 dispensationer om måneden i forhold til sprogkrav til opnåelse af statsborgerskab, vil ministeren så redegøre for, hvilken indflydelse det har på integrationen, at personer ikke kan det danske sprog i tilstrækkelig grad?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:42

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for det, og også tak for spørgsmålet, også denne gang.

Indledningsvis vil jeg gerne sætte rammerne for besvarelsen. Som spørgeren, antager jeg, udmærket er klar over, så hører spørgsmålet om betingelserne for tildeling af dansk indfødsret under justitsministeren. Og så er det i øvrigt sådan, at det er Indfødsretsudvalget, der beslutter, om der skal gives dispensation fra betingelserne for opnåelse af dansk statsborgerskab, et udvalg, som jeg nok tror – jeg er ikke helt sikker – at spørgeren selv er en del af. Det er i hvert fald min antagelse.

Jeg har ikke kendskab til omfanget af eller praksis for dispensationer fra sprogkrav i sager om tildeling af dansk indfødsret, hvorfor jeg selvfølgelig vil overlade det til justitsministeren at udtale sig om det og i øvrigt også vores udmærkede indfødsretsudvalg. Jeg har derfor forstået spørgsmålet som, hvordan jeg ser på sammenhængen mellem sprogkunderskab og integration, som i øvrigt også er rigtig, rigtig vigtigt, det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Beherskelsen af dansk er helt klart en fantastisk og meget, meget vigtig nøgle i forhold til at blive integreret i det danske samfund, men det kan selvfølgelig ikke på nogen som helst måde stå alene. For sproget er én ting, men en forståelse for og selvfølgelig også en accept af de grundlæggende danske værdier og også en aktiv deltagelse i både civilsamfundet, men helt klart også på arbejdsmarkedet, er ligesom sproget vigtige elementer i forhold til netop at blive integreret i det danske samfund.

Der er selvfølgelig større mulighed for at få foden inden for netop på arbejdsmarkedet og i øvrigt også at blive en del af det sociale liv, der selvfølgelig er en vigtig, vigtig ramme for integrationen, hvis man taler og kan forstå dansk. Derfor er det fuldstændig klokkeklart, at danskuddannelse også er en central del af integrationsprogram-

Christian Langballe (DF):

Tak til ministeren. Jeg var sådan set godt bekendt med, at lige præcis hvad angår det med dispensationer, er det ikke ministeren, jeg skal spørge. Jeg sidder selv i Indfødsretsudvalget. Jeg er formand for det. Men grunden til, at jeg spørger, er jo selvfølgelig, at jeg mener, at sproget er det fuldstændig afgørende for overhovedet at blive dansk, for overhovedet at befatte sig med det danske. Hvis man ikke kan det danske sprog, bliver man aldrig dansker.

Så er det bare, at jeg synes, det er problematisk – og det er ikke, fordi jeg udæsker en holdning til, hvorfor et flertal i Indfødsretsudvalget giver så mange dispensationer – for det, jeg synes er grotesk, er jo, at de dispensationer gives i så høj grad i forbindelse med opnåelse af statsborgerskab, når nu man ved, at for det at blive dansker er sproget noget fuldstændig afgørende.

Det er sådan set det, jeg bare vil høre ministeren om. Det grundlæggende spørgsmål er: Er det at kunne det danske sprog ikke en afgørende betingelse for at blive dansker og dermed også at opnå dansk statsborgerskab? Det er spørgsmålet.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:45

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Jeg er fuldstændig enig i, at dansk er afgørende. Nu laver spørgeren jo det der meget smarte argumentationsfif lige også at få blandet nogle ting ind i det med Indfødsretsudvalget og dispensationer. Hvis jeg var ordfører og stod på den side, ville jeg sige: Hov, det er jo formanden, der står der, og så kan man jo et eller andet sted spørge sig selv om et og andet. Ja, jeg kan godt forstå, at formanden for Indfødsretsudvalget smiler, og det er der godt nok også grund til, for det er jo der, hvor spørgsmålet bl.a. også kan stilles.

Men der, hvor vi er fuldstændig enige, og det er jo godt at finde noget enighed – jeg er rigtig glad for, at det her en af de sjældne gange, hvor jeg er meget, meget enig med hr. Christian Langballe – er lige præcis på det her område. Sproget er så vigtigt, og det er nøglen til at komme ind på arbejdsmarkedet, ind i det sociale liv og selvfølgelig til at forstå de kulturelle koder og særheder, der også er. Man kan ikke springe over nogle steder, for der skal man selvfølgelig lære sproget og alle de nuancer, der følger med.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:46

Christian Langballe (DF):

Nu tror jeg nok, at ministeren er bekendt med, at fordi man er formand for et udvalg, bestemmer man ikke, hvad det udvalg stemmer, eller hvilke dispositioner det foretager.

Men jeg spørger sådan set meget konkret, om ikke det er problematisk, at man giver dispensation i forhold til nogle sprogkrav, som er fuldstændig afgørende for at opnå dansk statsborgerskab, dvs. at blive dansker. Så enkelt er mit spørgsmål.

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:47

Anser ministeren det som et demokratisk problem, at pengeskabelsen i samfundet er uden for Nationalbankens kontrol, og kan ministeren redegøre for de økonomiske konsekvenser ved, at pengeskabelsprivilegiet er placeret hos et stadigt faldende antal private pengeinstitutter, jf. udtalelsen fra Nationalbankens seneste kvartalsoversigt i artiklen »Penge, kredit og bankvæsen« om, at penge i den moderne økonomi skabes via de private bankers og realkreditinstitutioners udlån, og hvor der står, at »Når en bank yder et lån til en husholdning eller en virksomhed, vil provenuet fra lånet i første omgang blive krediteret låntagerens bankkonto. Et udlån vil derfor ofte i første omgang blive modsvaret af et tilsvarende indlån og dermed af en stigning i pengemængden«?

Kl. 14:47

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Jo, men nu trækker hr. Christian Langballe den i den grad, for det er ikke noget, der hører under mit ressortområde. Det spørgsmål skal selvfølgelig stilles ovre i Indfødsretsudvalget, hvor det også hører til. Det, der hører under mit ressortområde, er selvfølgelig de nye medborgere, der kommer hertil, det er integrationsprogrammet, det er danskundervisningen, og der kan jeg godt love for, at vi på *ingen* måde slækker på speederen, for det handler netop om at lære dansk og forstå dansk og komme ud i det pulserende liv, få et arbejde og blive en del af samfundet.

Det, der er så herligt, er jo, at vi nu også ser, at dansk kan forstås og tales på mange forskellige niveauer. Det har pludselig fået mange nuancer. Jeg taler dansk på én måde, hr. Christian Langballe taler dansk på en anden måde. Vi har prins Henrik, som taler det på én måde, vi har Mogens Camre, som taler det på en anden måde, og vi har Henrik Sass Larsen, som taler det på en tredje måde, altså en minister. Så det bliver talt på mange måder, men det, der er essensen, det, der er kernen i det, er – og der er vi jo fuldstændig enige – at det, til trods for at der er så mange nuancer i det her herlige sprog, lige præcis er nøglen til at få fodfæste i det danske samfund på alle niveauer. Derfor skal noget af det henvises til Indfødsretsudvalget, men vedrørende hele værdien omkring sproget er jeg fuldstændig enig.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:48

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg tror så ikke, jeg har mere at spørge om, så jeg siger tak for svaret.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Har ministeren noget at tilføje?

Kl. 14:48

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Jeg vil sige selv tak.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så kom vi igennem spørgsmål nr. 13. Vi kan sige tak til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Han er også færdig.

Til gengæld kan vi byde velkommen til erhvervs- og vækstministeren, som vi lige blev orienteret om også har et navn, og det er jo godt at vide, selv om det her i salen hedder erhvervs- og vækstministeren, og det skal vi altid huske.

Spørgsmål nr. 14 til erhvervs- og vækstministeren er stillet af fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 276 (omtrykt)

14) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 14:49

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Anser ministeren det som et demokratisk problem, at pengeskabelsen i samfundet er uden for Nationalbankens kontrol, og kan ministeren redegøre for de økonomiske konsekvenser ved, at pengeskabelsprivilegiet er placeret hos et stadig faldende antal private pengeinstitutter, jf. udtalelsen fra Nationalbankens seneste kvartalsoversigt – fra tredje kvartal i 2014 – i artiklen »Penge, kredit og bankvæsen« om, at penge i den moderne økonomi skabes via de private bankers og realkreditinstitutioners udlån, og hvor der står, at »Når en bank yder et lån til en husholdning eller en virksomhed, vil provenuet fra lånet i første omgang blive krediteret låntagerens bankkonto. Et udlån vil derfor ofte i første omgang blive modsvaret af et tilsvarende indlån og dermed af en stigning i pengemængden«?

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:50

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Tak for spørgsmålet og for muligheden for at redegøre for, hvordan pengeskabelsen foregår her i nutidens samfund. Det er jo ikke hver dag, jeg får stillet den slags grundlæggende spørgsmål.

For at kunne besvare spørgsmålet tror jeg det er vigtigt først at slå fast, at det er mange år siden, vi havde en såkaldt bytteøkonomi, hvor man f.eks. betalte for en vare med en anden vare. Og det er også snart længe siden, at vi udelukkende betalte vores indkøb med kontanter i form af pengesedler og mønter. I dag bruger vi i meget stort omfang elektroniske betalingskort, når vi gør indkøb, og dermed bliver bankindsud en del af pengeskabelsen.

Der findes ikke et enkelt pengemængdebegreb, der giver et entydigt billede af likviditetsforholdene i samfundet. Overgangen mellem penge og andre finansielle aktiver er glidende – fra kontanter over bankindsud til korte obligationer, hvor likviditeten og værdifastheden gradvis reduceres. Før man i sidste århundrede stadig mere begyndte at bruge indskud og betaling via check, var penge ensbetydende med kontanter, som Nationalbanken havde fuld kontrol over. I dag betaler husholdningerne oftest ved kontooverførsler fra købers bank til sælgers bank, f.eks. via dankort. Indskud er blevet lige så likvide som kontanter. Fremover vil den relevante definition af pengemængden formentlig udvikle sig yderligere i takt med innovationer i den finansielle sektor.

I Danmark har pengepolitikken i mange år ikke spillet en væsentlig rolle for pengeskabelsen. Nationalbanken har et instrument, og det er den korte rente, og siden 1982 har Nationalbankens korte rente udelukkende været brugt til at styre kronekursen med, altså fastkurspolitikken. Og fastkurspolitikken over for euroen indebærer, at når

ECB f.eks. sænker den korte pengepolitiske rente, følger Nationalbanken op med også at sænke den korte rente – ellers ville det blive mere attraktivt for udenlandske investorer at købe op i danske obligationer, og et sådant opkøb ville øge efterspørgslen efter danske kroner, som dermed ville blive styrket i forhold til euroen. Og fastkurspolitikken har jo nu tjent Danmark godt og bidraget til den økonomiske stabilitet i over 30 år.

Det giver efter mine begreber ikke mening at tale om, at der skulle være et demokratisk problem med den måde, pengeskabelsen sker på i dag. Borgere og virksomheder kan efterspørge de likvide aktiver, som de måtte have behov for, til den aktuelle rente. Og for så vidt angår det faldende antal banker, er der ingen indikationer på, at det skulle have haft nogen økonomiske konsekvenser, at pengeskabelsprivilegiet er placeret hos et faldende antal pengeinstitutter.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Tak til ministeren. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:52

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen jeg er glad for ministerens modtagelse af det her spørgsmål, for nogle gange kan det jo også være rart lige at komme op i helikopterperspektiv og diskutere de her lidt overordnede ting. Og nu er ministeren jo minister for bankerne og har også været involveret i arbejdet med adskillige bankpakker, og noget af det, der er baggrunden for det her spørgsmål, er jo også den udvikling, der har været i pengemængden, og hvor man i hvert fald kan diskutere om den ikke har haft en stor indflydelse på den finanskrisen, som også har ramt Danmark rigtig hårdt.

I 2013 var der 863 mia. kr. i omløb, heraf var en lille del, ca. 6 pct., fysiske penge. Men alene siden 2003 er det steget med 400 mia. kr. Det vil altså sige, at der i forhold til den pengemængde, vi har i dag, er kommet 400 mia. kr. til alene siden 2003. Og det ved vi jo godt hvorfor er sket; det er det jo ikke så svært at regne ud. Det var jo, fordi der var en tid, hvor der fra bankernes side blev lånt rigtig mange penge ud. Og hver eneste gang der bliver lavet et lån, bliver der så at sige skabt penge. Det bliver selvfølgelig annulleret igen, hvis folk betaler deres gæld tilbage. Men når der bliver lånt flere penge ud og det sker i et hastigere tempo, end der bliver tilbagebetalt, så sker der jo en stigning i pengemængden.

Jeg ved jo også, at ministeren har været ude at kritisere nogle af de ting, der skete under finanskrisen. Og der er mit spørgsmål til ministeren bare, om det her ikke vedrører så grundlæggende en del af vores infrastruktur, og at det har så stor betydning for samfundet, at det er problematisk, at i den grad er blevet afkoblet fra Nationalbanken og er kommet over på private hænder, altså med hensyn til i hvor vid udstrækning der kan ske en stigning i pengemængden.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:54

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg vil sige, at jeg jo fuldt ud deler spørgerens bekymring over, hvis det kan gå galt i den finansielle sektor, og hvis der er spekulative bølger, som f.eks. udløser en ny finanskrisen. Men den pengemængde, der er i dag, er jo et udtryk for den efterspørgsel, der er efter penge. Når det gælder efterspørgslen, er der jo selvfølgelig nogen, der så skal vurdere, om der er kredit bag den pengemængde, der nu engang bliver genereret, og det vil sige: Er der en reel formue bag de penge, der nu engang efterspørges? Så længe der er det – og det er jo det, vi har sikret ved hjælp af den ene bankpakke efter den anden – så er størrelsen af pengemængden som sådan ikke noget, der skal bekym-

re os. Det kan tværtimod være meget godt, for det kan også være et udtryk for, at der bliver givet øget kredit i samfundet. At der er øget kredit, er rigtig godt, for det er med til at sætte gang i aktiviteten i samfundet. Men så længe der er solide aktiver bag den efterspørgsel, der er efter penge, så er der ikke noget at bekymre sig over.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:55

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg er rigtig glad for, at ministeren netop kommenterer på det her om, at der skal være dækning og der skal være solide aktiver bag det. Men sådan er det jo ikke. Der skal jo være dækning for en del af det, bankerne udlåner, og den diskussion havde vi jo senest ved bankpakke VI: I hvor høj grad skal der være dækning i forhold til bankernes kapitalindskud osv.? Men når bankerne skal give et lån til hr. Jensen på 100.000 kr., er det jo ikke sådan, at de har 100.000 kr. fra en flyttemand Olsen, som har sat 100.000 kr. ind på en konto, og dem låner de så ud til hr. Jensen.

Sådan er det jo ikke. Det er jo ikke en til en. Det er jo nogle penge, der bliver skabt i det øjeblik, gælden bliver skabt. Pengene bliver skabt via gæld, og der spørger jeg bare ministeren om – og der er jo ikke fuld dækning – om det kan være problematisk, at bankerne i den grad kan være med til at skabe penge via gæld.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:56

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Med al respekt tror jeg spørgeren roder tingene lidt sammen. Hvis vi kigger på bankerne og deres funding, kan man sige, at de jo skal have en vis egenkapital. Den egenkapital går de jo så ud og belåner øvrige penge på ude på et stort pengemarked, typisk et interbankmarked, hvor de så faktisk får de fornødne penge.

Så pengene er reelle nok, og de er derude, og de bliver brugt, men det er jo ikke sådan, at en bank skal have 100 pct. stående i egenkapital i forhold til at låne ud. Man kan – om jeg så må sige – geare det kapitalindskud, man har. Vi har jo så sørget for, at hele det grundlag, hvorpå bankerne i dag funder sig, er ekstra solidt, så den måde, hvorpå bankerne låner penge ud i dag, er jo faktisk blevet ekstra sikker.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:57

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg er enig i, at nogle af de ting, vi har gjort, og som ministeren har gjort og tidligere ministre også har været med til, har gjort det bedre i dag, end det har været. Men som ministeren selv siger, er der jo gearing, i forhold til hvad bankerne kan låne ud, i forhold til hvor meget de skal ligge inde med selv, så at sige. Og vi så jo under finanskrisen, at det lynhurtigt kan gå galt, i forhold til at f.eks. interbankmarkedet fryser til, hvis der sker et eller andet. Hvis der går panik i markedet, går alting lige pludselig i stå.

Så mit spørgsmål er: Når det går galt – det er jo sket før, og det kommer det måske til igen – er det så ikke et problem, at pengeskabelsen, pengestigningen i samfundet ligger hos nogle private aktører med meget lille styring fra samfundets side?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:57

palæstinensiske ombudsmand og civilsamfundsorganisationers arbejde med menneskerettighedskrænkelser i Palæstina, både i Gaza og på Vestbredden. Hertil kommer humanitær bistand via FN's Hjelpeorganisation for Palæstina-flygtninge i Mellemøsten og danske humanitære organisationer og altså også vores nødhjælpsindsats.

Kl. 14:57

For al den støtte gælder det, at den ydes gennem fælles mekanismer som Verdensbanken, EU, FN og donorkonsortier, som har omfattende kontrolmekanismer indbygget. Ingen midler kanaliseres direkte til den palæstinensiske regering eller til det palæstinensiske selvstyres finansministerium. Danmark har herudover sine egne kontrolmekanismer i form af monitoreringsbesøg og finansielle inspektionsbesøg.

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Nej, jeg synes ikke, det er et problem, at det fungerer, som det gør i dag. For alternativet ville da egentlig være frygteligt. Tænk, hvis vi nu alle sammen skulle tilbage til at handle i kontanter og man skulle forbyde checks og forbyde elektroniske overførsler og andet. Det ville da egentlig være utrolig ærgerligt, tænker jeg, at gå tilbage til det. Det ville jeg meget, meget nødig anbefale nogen.

Bag det, at der kommer en krise, og at der er noget, der fryser til – det kan være interbankmarkedet og alle former for likviditet – ligger der jo, at man skal prøve at forhindre det ved at have en sund økonomi og have nogle sunde instrumenter. Og spørgerens parti og regeringen har jo lavet utallige indgreb for at sikre, at det ikke kommer til at gå galt igen. Så det er det glade budskab på den her baggrund. Men det har ikke særlig meget med pengemængden at gøre, det er jeg nødt til at sige.

Kl. 14:58

Så vi sikrer selvsagt, at ingen danske bistandsmidler – hverken direkte eller indirekte – stilles Hamas til rådighed. Og i den forbindelse vil jeg gerne understrege, at den øremærkede støtte til betaling af offentligt ansattes lønninger og pensioner omfatter offentligt ansatte i både Gaza og på Vestbredden. Begge steder er det imidlertid udelukkende personer ansat af det palæstinensiske selvstyre og altså ikke af Hamas, der får del i støtten, og det gælder såvel de danske midler som dem, EU står for.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er vi færdige med spørgsmål nr. 14. Jeg siger tak til erhvervs- og vækstministeren og tak til fru Lisbeth Bech Poulsen.

Vi går videre til den næste minister i rækken, der har stillet sig til rådighed for Folketinget her i dag, og det er handels- og udviklingsministeren. Det første spørgsmål til ham er nr. 15, og det er af hr.

Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 295

15) Til handels- og udviklingsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Da Hamas er den andenrigeste terrororganisation i verden med en årlig »omsætning«, der runder 2 mia. amerikanske dollar, kan ministeren så garantere, at Hamas ikke direkte eller indirekte kan disponere over de danske donationer i Gaza og på Vestbredden?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 14:59

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne takke for ministerens besvarelse af spørgsmålet. Årsagen til, at jeg har valgt at stille det her spørgsmål, er jo bl.a. den rapport, som Forbes har udgivet for ikke så forfærdelig længe siden, og som man kunne læse her så sent som den 12. november. Her reflekterer de faktisk over det her med, hvor mange penge der tilgår eksempelvis terrororganisationer, som har politisk magt i forskellige lande, og specielt i Israel med hensyn til Gaza. Og der står jo så i rapporten, at en del af de internationalt bevilgede penge går via donationer til Gaza – enten fra andre arabiske lande eller også fra andre lande. Det betyder sådan set, at man giver midler, som ender hos Hamas.

Det er derfor, jeg undrer mig over, at man så kan afvise det. Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren vælger at afvise og sige, at der hverken indirekte eller direkte tilgår Hamas andel i de danske støttekroner. Men jeg undrer mig så bare over, at Forbes jo siger, at det gælder for så at sige alle de lande, som har givet donationer til Gaza, at Hamas tager sin del af kagen. Og det er egentlig det, jeg beder ministeren om at synliggøre – om det er korrekt, eller om det er noget, Forbes har misforstået.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det handels- og udviklingsministeren.

Kl. 15:02

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Da Hamas er den andenrigeste terrororganisation i verden med en årlig »omsætning«, der runder 1 mia. amerikanske dollar, kan ministeren så garantere, at Hamas ikke direkte eller indirekte kan disponere over de danske donationer i Gaza og på Vestbredden?

Jeg skal orientere om, at der er en fejl i spørgsmålsteksten. Der står 2 mia. dollar, men der skal rettelig stå 1 mia. amerikanske dollar. Tak.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Tak for det. Så er det ministeren.

Kl. 14:59

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Tak for spørgsmålet. Det danske udviklingssamarbejde med Palæstina er fokuseret på fire områder: for det første støtte til forbedring af kommunale serviceydelser, for det andet støtte til den britiske ngo Oxfams arbejde i Gaza med at forbedre små virksomheders konkurrenceevne, for det tredje øremærket støtte til betaling af lønninger og pensioner for offentligt ansatte og endelig for det fjerde støtte til den

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Nu har jeg ikke haft lejlighed til at sætte mig ind i Forbes' rapport. Den er ikke nævnt her i spørgsmålet. Hvis den havde været det, havde jeg selvfølgelig gjort det og måske kunnet svare mere fyldestgørende på, hvad den rapport går ud på.

Det eneste, jeg kan sige og redegøre for her, er jo, hvordan Danmark rent faktisk udbetaler midler til Gaza og i det hele taget til det palæstinensiske selvstyre. Og der er det, som også tidligere sagt, altså sådan, at vi ikke kanaliserer penge direkte til det palæstinensiske selvstyre eller det palæstinensiske selvstyres finansministerium; de går til internationale organisationer, som arbejder i området, og til danske ngo'er, og der har vi kontrolsystemer, der sikrer, at pengene når derhen, hvor de skal.

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:03 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):
Værsgo.

Kl. 15:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jo, men altså, det, der bl.a. står i rapporten, er jo, at siden det meget berømte valg i Gaza i 2007, hvor Hamas kom direkte til magten, har man fundet ud af, at de gik fra at have meget svært ved at få adgang til penge, til at de også via deres politiske organ havde mulighed for at inddrive både personskatter og få fingrene i virksomhedsskatter og andre subsidier. Der er det så, at Forbes har været inde at kigge på, hvordan det så går med de donationer, der kommer til Gaza. Og rapporten konkluderer – nu er den godt nok på engelsk, men jeg synes da, jeg har læst den sådan rimelig forstandigt – at Hamas også tager andel i alle internationale donationer doneret til Gaza fra arabiske og andre lande. Det står klart beskrevet i den her revisionsrapport, og der er det selvfølgelig så, jeg bare spørger til, om det er noget, som også udviklingsministeren har haft erfaring med.

Kl. 15:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. I forbindelse med donorkonferencen i Kairo i oktober 2014 blev der givet et samlet tilsagn om 31,8 mia. kr. til genopbygningen af Gaza. Mener ministeren, at denne gigantiske bevilling er en rimelig prioritering set i forhold til de økonomiske rammer, der eksempelvis er til rådighed for andre og større udviklingspolitiske tiltag, eksempelvis under UNHCR, FN's flygtningeorganisation?

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Igen: Det ville have været meget fint, hvis spørgeren havde anført, at man ønskede besvaret spørgsmål på baggrund af en Forbesrapport. Så havde vi haft mulighed for at forberede mine svar bedre i forhold til det. Vi svarer også gerne på skriftlige spørgsmål om Forbes, hvis det har interesse.

Jeg kan jo ikke tale om, hvad andre lande gør; jeg kan kun tale om, hvad Danmark gør. Og som jeg har redegjort for, er vi meget, meget påpasselige med, at de bidrag, som Danmark giver, går til de formål, som de skal, og at de ikke når i hænderne på Hamas. Det vil vi selvfølgelig også sikre sker i fremtiden.

Kl. 15:04

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

I forbindelse med den internationale konference om Gaza afholdt i Kairo i oktober blev der annonceret et samlet internationalt tilsagn på cirka 32 mio. kr. Halvdelen af det beløb vurderes øremærket til Gaza, og beløbet omfatter perioden fra 2014 til og med 2017, og det gennemsnitlige årlige bidrag andrager altså hermed ca. 8 mia. kr. Det indbefatter det samlede tilsagn fra donorkredsen til såvel den umiddelbare humanitære bistand, den mere langsigtede genopbygningsproces i Gaza, men også den forventede støtte til det samlede Palæstina som helhed. De tal kan bl.a. sammenholdes med det forhold, at der vurderes at være omkring 17 millioner flygtninge på verdensplan, hvoraf hele 5 millioner er palæstinensere.

FN's organisation for palæstinaflygtninge har mandatet for de palæstinensiske flygtninge og står i fraværet af en fungerende stat på mange områder med det samlede ansvar for flygtningenes sociale og økonomiske vilkår. Dertil kommer, at sommerens konflikt i Gaza altså har skabt massive ødelæggelser af bl.a. skoler, sundhedsklinikker og landbrugsjord.

Ifølge FN er den humanitære kriseappell for de besatte palæstinensiske områder i 2014 på nuværende tidspunkt kun 40 pct. finansieret; den ekstraordinære kriseappell for Gaza fra august i år er nu finansieret med 79 pct. efter konferencen i Kairo. Herudover kan jeg nævne, at FN's flygtningeorganisation i 2014 foreløbig har modtaget bidrag på 19 mia. kr., og at verdens flygtninge i øvrigt støttes af en lang række andre organisationer samt værtslande, hvorfor de samlede reelle udgifter til flygtningerelateret bistand er en hel del højere.

Men i lyset af de massive ødelæggelser i Gaza, det høje antal palæstinensiske flygtninge samt det forhold, at kriseappellen for Gaza kun var finansieret med 34 pct. før konferencen i Kairo, finder jeg prioriteringen rimelig.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen der er svaret på spørgsmålene, så jeg har ikke noget imod, at vi fortsætter til det næste.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Jeg går heller ikke ud fra, at det giver anledning til, at ministeren skal bruge mere tid på det her spørgsmål. Det kan han sikkert komme til i fremtiden.

Så vi går videre til det næste spørgsmål fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jamen jeg takker også ministeren for besvarelsen af spørgsmålet. Grunden til, at vi har valgt at stille det her spørgsmål, er jo selvfølgelig, at vi ønsker en dialog med ministeren om det her med den prioritering, der er imellem de forskellige steder, hvor der er et humanitært behov – ikke kun i Gaza, men også andre steder i verden, hvor der er rigtig mange flygtninge. Og der er der måske mange, der har undret sig over noget, for hvis man kigger på de nyeste budgettal, jeg har kunnet finde på UNHCR's område for et år, vil man se, at det er 5,3 milliarder amerikanske dollars. Det er jo faktisk 0,1 milliard amerikanske dollars mindre end det, som er doneret

Kl. 15:05

Spm. nr. S 296

16) Til handels- og udviklingsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

I forbindelse med donorkonferencen i Cairo i oktober 2014 blev der givet et samlet tilsagn om 31,8 mia. kr. til genopbygningen af Gaza – mener ministeren, at denne gigantiske bevilling er en rimelig prioritering set i forhold til de økonomiske rammer, der eksempelvis er til rådighed for andre og større udviklingspolitiske tiltag, eksempelvis under UNHCR, FN's flygtningeorganisation?

via donorkonferencen i Kairo, hvor der jo blev givet tilsagn om 5,4 milliarder amerikanske dollars til at genopbygge Gaza.

Der er det så, at det står lidt i kontrast til, at der jo på verdensplan er over 50 millioner flygtninge, som man i hvert fald tidligere har været enige om desværre er et stigende tal, og det har rundet 50 millioner. Men det er jo kun 1,8 millioner mennesker, der bor i Gaza, og derfor synes man måske nok fra mange sider, at det er lige vel voldsomt mange penge nok at bruge ét sted på en humanitær indsats og en genopbygningsindsats, når der er mange andre steder, som også er brændpunkter i verden. Og det er sådan set den der fordelingsvurdering, som jeg ønsker ministeren skal reflektere lidt mere over.

Altså, vi bruger 5,3 milliarder amerikanske dollars på 1 år via UNHCR til flygtninge, hvor der er over 50 millioner, men vi bruger så samtidig også en donorkonference til at rejse 5,4 milliarder amerikanske dollars alene til genopbygning af et land, hvor der bor 1,8 millioner mennesker. Og der mener vi jo i Dansk Folkeparti, at man kunne have fået meget mere for de penge, hvis man var gået ud og havde investeret lidt mere bredt – også mange af de andre steder i verden, hvor der er folk, der har rigtig dårlige levebetingelser.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:10

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Det er jo sådan, at Danmark bidrager humanitært stort set alle de steder i verden, hvor vi har store humanitære kriser, inklusive altså også i Gaza, og vi giver jo også langt større beløb til andre steder i verden, end vi gør til Gaza.

Det, vi ser på, er jo de appeller, der kommer fra FN. Det er jo faktisk dem, vi kigger på. Vi ser på, hvor de største behov er, og på, hvor der er behov for, at der er nogen, der kommer med en finansiering, altså steder, hvor der er underfinansiering af indsatsen. Der er det f.eks. sådan i Irak i øjeblikket, at der er en stor overfinansiering, eller man er i hvert fald kommet langt op med hensyn til finansieringen, nemlig 200 pct. I Gaza er det altså kun 40 pct., der er finansieret, og derfor prioriterer vi Gaza.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:11

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg anerkender jo, at ministeren har lov til at prioritere, som ministeren vil, og det må regeringen selvfølgelig også, så lang tid der er flertal for det i Folketinget, men det ændrer jo bare ikke ved, at på et eller andet tidspunkt er pengeposen tom. Vi kan vel blive enige om, at der jo altid er en vis mangel på ressourcer, og derfor vil der altid være behov for at prioritere alle steder, også i den offentlige sektor og også på de offentlige finanser.

Vi kan jo se, at f.eks. Qatar har givet 1.000 millioner dollar til genopbygning af Gaza. Det er den største donation, der nogen sinde er givet. Det er selvfølgelig flot og fornuftigt af dem. Men det, som vi bare synes i Dansk Folkeparti, er jo egentlig, at vi skal have sikkerhed for, at man får så meget nødhjælp og genopbygning, og hvad vi ellers kalder det, good governance som muligt alle de andre steder, hvor vi gør en indsats med de danske bistandsmidler.

Der kan vi altså se, at man tilsyneladende vælger at bruge alt, alt for mange penge på en konflikt i Mellemøsten, nemlig specifikt i Gaza, og derfor vælger man jo så, at der er færre penge til andre gøremål. Det, jeg ønsker ministerens bekræftelse af, er, at han er enig i, at den prioritering skal være sådan, som den er, eller om han mener, at man kunne have gjort det anderledes.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:12

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Det er helt klart, at selv om vi jo heldigvis i Danmark er med til at finansiere humanitære indsatser mange steder i verden, og at danskerne på den måde – og det ved vi også at der er opbakning til – gerne vil gøre noget for verdens fattigste og for mennesker i nød, så skal de midler selvfølgelig prioriteres. Det er også derfor, at vi ser på, hvor der er mest behov for de danske midler.

Derfor kan man ikke nøjes med bare at se på et befolkningstal på 1,8 millioner i Gaza, for der er altså 5 millioner palæstinensiske flygtninge, og i modsætning til andre steder er der altså en dårlig finansiering. Det er kun 40 pct. af indsatsen, der er finansieret, og det er derfor, at Danmark træder til i Gaza.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:13

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men endnu en gang vil jeg sige, at jeg anerkender, at der kan være forskellige vurderinger af det, men netop i forbindelse med donorkonferencen i Kairo var der jo faktisk rigtig mange, der sagde – i hvert fald dem, der havde en kritisk tilgang til det – at der var for meget fokus på den materielle genopbygning af Gaza, og at der var for lidt fokus på de langsigtede løsninger.

Det er det, der lidt står i kontrast til, synes jeg, at vi jo netop ved, at Mellemøstkrisen ikke er sluttet i Gaza. Altså, vi kan godt bruge mange penge på at genopbygge Gaza og bygge nye skoler og alt det her, men det tager jo ikke ret lang tid at ødelægge det igen, når først det er bygget. Det ved vi fra tidligere erfaringer, og derfor er det jo den langsigtede løsning, man måske skulle have mere fokus på. Og der tror vi altså at man bruger pengene forkert. Vi mener, at det er bedre at bruge dem andre steder og mere bredt – på mange af de andre konflikter, som der er rundtomkring i verden, hvor der er mange mennesker, som oplever både død, ødelæggelse og elendighed – end det er at bruge så mange penge på én specifik konflikt, netop konflikten i Gaza.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:14

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jeg tror, at alle danskere, som oplevede krigen i Gaza og så, hvad det betød, i forhold til at 20 pct. af alle private hjem er blevet smadret i Gaza, at skoler er blevet ødelagt, at sundhedsklinikker er blevet ødelagt, at tusinder er blevet dræbt, at børn er blevet forældreløse, godt kan forstå, hvorfor det er vigtigt, at vi prioriterer Gaza – særlig når kun 40 pct. er blevet finansieret af de midler, der egentlig er behov for. Og det er rigtigt, at der bliver behov for at prioritere – det gør der jo endnu mere, hvis nu Dansk Folkeparti skulle få magt her i landet, for så bliver der jo meget, meget færre penge at give til den humanitære indsats og til de allerfattigste og dem, der er udsatte ude omkring i verden.

Så derfor er jeg jo stolt over at være med i en regering, der fastholder et højt niveau, og som har det samfundssyn og menneskesyn, at vi skal hjælpe de allerfattigste og de svageste i verden.

Kl. 15:15

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så blev vi færdige med spørgsmål nr. 16. Jeg siger tak til hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti og til handels- og udviklingsministeren.

Vi går videre til transportministeren, som er den næste minister, der er på. Og det er spørgsmål nr. 17 af hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 251 (omtrykt)

17) Til transportministeren af:

René Christensen (DF):

Kan ministeren oplyse, om ministeren er enig med Guldborgsund Havne i, at Orehoved Havn ikke skal stå ringe, når den nye Storstrømsbro står færdig?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 15:16

René Christensen (DF):

Jeg vil gerne starte med at læse spørgsmålet op: Kan ministeren oplyse, om ministeren er enig med Guldborgsund Havne i, at Orehoved Havn ikke skal stå ringere, når den nye Storstrømsbro står færdig?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 15:16

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak for spørgsmålet. Når den nye Storstrømsbro står færdig, vil Sjælland og Falster være forbundet via et stykke moderne og, må jeg også sige, hårdt tiltrængt infrastruktur for både bane og vej. Det er jeg helt sikker på også gavner de nærliggende havne, herunder også Orehoved Havn.

I øjeblikket er Vejdirektoratet i fuld gang med at projektere broen, og man er også opmærksom på, at adgangsforholdene til havnen fra land- og søsiden efter byggeriet af broen skal være i orden.

Som projektet ser ud nu, er det hensigten, at der anlægges en ny sejlrende til Orehoved Havn, som har en passende afstand til den nye bro, som jo bliver rykket, i forhold til hvor den nuværende bro ligger. Den ny sejlrende vil få minimum samme dybde som den eksisterende sejlrende.

Når det drejer sig om adgangsvejene til Orehoved Havn, forventes de sådan set ikke ændret, når den nye bro står færdig. Hvad angår tiden under byggeriet, har jeg fået at vide af Vejdirektoratet, at man er meget opmærksom på, at adgangsforholdene til havnen fra land- og søsiden er i orden, altså også under byggeriet. Det er jo også sådan, at Orehoved Havn ikke blev udpeget som arbejdshavn for Storstrømsbroen. Det var jo netop Nakskov. Men der er, som det også har været fuldt ud offentligt undervejs, mulighed for, at havnen kan komme til at fungere som f.eks. leveringssted, når der f.eks. skal transporteres indvundne materialer fra havet eller andre materialer til brug for anlæggelsen af broen. Havnen vil i sådanne tilfælde kunne opleve en stigning af tung trafik på vejene. Hvis der kommer gener ud af det, altså på grund af den forøgede tunge trafik til og fra Orehoved Havn, vil det jo være muligt at anlægge en midlertidig arbejdsvej vest om Orehoved by.

Havnen vil naturligvis opleve, at der under byggeriet vil ske nogle forandringer, men jeg kan ikke se, at havnen bliver stillet ringere, for nu at nå frem til spørgsmålet, når der står en ny moderne bro klar, snarere tværtimod.

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:18

René Christensen (DF):

Fra Dansk Folkepartis side er vi sådan set meget enige med ministeren i, at det er målet, og for også at vende tilbage til brobyggeriet, er det et fantastisk brobyggeri, der kommer, og som også gør, at havnene for den sags skyld i både Vordingborg og Orehoved får en mulighed, fordi tung trafik nu både kan køre sydpå og nordpå.

Derfor er det også så vigtigt, at det, der sker ude i vandet, også kommer til at gøre det, at havnene også får mulighed for at udvikle sig fremadrettet. Det er således, at nogle lokale folk også forventer, at der bliver et samarbejde mellem bl.a. Vordingborg Havne og Guldborgsund Havne. Der er også mulighed for, at man vil udbygge Orehoved Havn. Det er sådan, at der er sat en VVM-redegørelse i gang, hvor man er ved at undersøge mulighederne for at udbygge Orehoved Havn.

Det, der desværre så er sket, er, at da Guldborgsund Havne var i dialog med Vejdirektoratet, har man ikke været så tydelig, som ministeren er her i dag, med hensyn til at tilkendegive, at man selvfølgelig gør alt, hvad man kan, for, at Guldborgsund Havne, herunder Orehoved Havn, står med så gode vilkår som overhovedet muligt, også efter at broen er færdig, og det drejer sig særlig om tilsejlingen.

De første besejlingsruter, der blev lagt ud, viste sig jo at skulle besejles med lods, næsten hver gang man skulle gå til. Det har også vist sig, at broen ligger meget tæt på, vi snakker om 500 m, og det er jo rigtig tæt på en havn med så stort et byggeri. Derfor bliver sejlrenden utrolig vigtig: at man får noget, der er sikkert at besejle, særlig i forhold til de udviklingsmuligheder, der ligger, når broen er færdig. For der har ministeren jo ret i, at broen også giver nogle synergier i forhold til de to havne, som ligger på begge sider af broen.

Jeg er da sådan set glad for, hvis ministeren her i dag, og det er måske også derfor, jeg har kaldt ministeren herved, vil give et tilsagn om, at man selvfølgelig gør alt, hvad man kan, for, at besejlingen af Orehoved Havn, som er berørt af det her, for der skal laves ny sejlrende, kan ske under vilkår, som er så gode som muligt, også i forhold til det, vi kender i dag.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 15:20

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jamen det kan jeg sådan set bekræfte. Vi er jo stadig væk i en indledende fase af projektet dernede, og det vil sige, at vi endnu ikke er kommet i gang for alvor. Men de principper, som jeg nu har lagt frem her, er dem, som man vil arbejde under, altså en ny sejlrende med mindst den samme dybde som den, vi kender i dag, men selvfølgelig også med passende afstand til den ny bro, som kommer til at være den nærmeste nabo til Orehoved Havn. Erfaringen fra besøg i havne viser, at baglandsinfrastruktur altså er en af de parametre, som er afgørende for, at man kan udvikle sig.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:21

René Christensen (DF):

Til ministeren, der taler om sejlrenden, som jo er det vigtigste i det spørgsmål, der er stillet, vil jeg sige, at der er masser af muligheder i baglandet; særlig ved Orehoved er der mange store landbrugsarealer.

Men så er der vedligeholdelsen af sejlrenden. Det er jo sådan, at den sejlrende, der bliver lavet nu, kommer til at gå på tværs af strømmen. Og der vil jeg da gerne spørge ministeren, selv om det jo ikke er sikkert, at ministeren kan svare nu – det forventer jeg måske heller ikke – om den vedligeholdelse, der efterfølgende vil være af sejlrenden: Hvis det viser sig, at det er en sejrende, der sander til, er ministeren så også klar til i dag at give et svar på, at det selvfølgelig ikke bliver Guldborgsund Havne, der vil stå med den udfordring, at en ny sejlrende vil blive væsentlig mere vedligeholdelseskrevende i fremtiden?

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:21

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Jeg kunne godt have lyst til bare at sige ja, men der er jeg simpelt hen nødt til lige at kende præmisserne, for spørgsmålet om sejlrender er et virkelig stort spørgsmål for vores havne, og der er jo heller ikke ensartede vilkår i dag. Det må man jo også være ærlig og sige. Noget af det er historisk betinget, andet af det er geografisk betinget. Det kræver jo nok, at vi ved, præcis hvordan udgifterne i dag er til den nuværende sejrende, og ved, hvordan de vil forandre sig. Jeg kender ikke nok til strømforholdene i Storstrømmen til at vide, om det vil være en yderligere belastning af økonomien, men jeg kan godt forstå, at spørgsmålet rejses.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:22

René Christensen (DF):

Jeg har egentlig ikke så meget mere til det første spørgsmål, jeg har stillet, andet end at sige, at jeg er glad for, at ministeren her i Folketingssalen har sagt, at når man laver store infrastrukturprojekter – det kunne også være andre steder i Danmark – er det selvfølgelig vigtigt, at man tager synergieffekterne med, men at man selvfølgelig også kigger på de udfordringer, der kan være i forbindelse med dem.

Når vi nu vælger at bruge noget, der vel kommer til at ligge tæt på 4 mia. kr. på at bygge en Storstrømsbro, så ville det være rigtig ærgerligt, hvis det ikke kommer til at give alle de synergieffekter, også når broen er færdig. Derfor er jeg glad for i dag, at ministeren siger, at den udfordring, som en anden aktør, i den her forbindelse en havn, efterfølgende har i forbindelse med et brobyggeri, tager man meget alvorligt. Det kan jo også være til efterlevelse andre steder i Danmark, hvor man laver store infrastrukturprojekter. Så jeg vil gerne sige tak for svaret.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:23

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Selv tak. Der er ingen tvivl om – og jeg synes måske, at man kan komme med en generel opfordring til hele landsdelen – at der sker så historisk massive investeringer i øjeblikket præcis i den landsdel, som vi taler om her, nemlig det sydsjællandske, Falster og så også

ned på Lolland med Femern, som er fornuftige for samfundet. Mange af dem har været efterspurgt i lang tid, andre giver helt nye muligheder, og det handler altså om at se og gribe de muligheder, der kommer. Derfor synes jeg kun, det er positivt, når man lokalt siger: Jamen vi har muligheder, og vi vil gerne være med til at udvikle dem. Der er nemlig behov for udvikling i præcis den landsdel.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så blev vi færdig med spørgsmål nr. 17.

Vi går videre til spørgsmål nr. 18, og det er stadig væk til transportministeren, og det er stadig væk hr. René Christensen.

Kl. 15:23

Spm. nr. S 252 (omtrykt)

18) Til transportministeren af:

René Christensen (DF):

Er ministeren enig i, at vi skal udvikle Det Blå Danmark?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 15:23

René Christensen (DF):

Det er selvfølgelig et spørgsmål, der ligger i forlængelse af det tidligere, og nu har ministeren jo svaret meget positivt på det. Men spørgsmålet er: Er ministeren enig i, at vi skal udvikle Det Blå Danmark?

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:24

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak for det. Der kan jeg jo give et kort svar og sige: Ja, det er jeg enig i at vi skal, og det gør vi. Det Blå Danmark er mange ting, og jeg er jo ikke den eneste minister, der beskæftiger sig med det. Mit ansvar går primært til kajkanten, og det er jo altså baglandsinfrastrukturen, som er transportministerens og Transportministeriets og vores styrelses ansvar. Men Det Blå Danmark er jo langt mere end det. Det er jo også værfterne, de værfter, vi har i Danmark i øjeblikket, det er rederierne, som vi har mange af, det er logistikken, det er servicevirksomhederne og naturligvis også havnene, for blot at nævne nogle få eksempler. En ting er fælles for Det Blå Danmark, og det er, at den maritime sektor er en af Danmarks stærkeste erhvervs-mæssige styrkepositioner. Jeg har jo som sagt svaret for havnene og for baglandsinfrastrukturen, og det er så erhvervs- og vækstministeren, der har ansvaret for mange af de andre områder, der vedrører Det Blå Danmark, herunder regeringens »Vækstplan for Det Blå Danmark«.

Jeg er slet ikke i tvivl om, at havnene er vigtige. Jeg tror, at de fleste, hvis de er så heldige, som vi politikere er, at blive inviteret ud at se på havnene i Danmark, vil være overrasket over, hvor meget aktivitet, hvor meget udvikling, hvor mange investeringer, hvor mange job der er i de maritime erhvervsklynger i Danmark. Det gør havnene til vigtige transportknudepunkter, og derfor sikrer vi gennem statslige investeringer, at fremkommeligheden til de danske havne er i top. Som et helt konkret eksempel kan jeg sige, at vi lige før sommerferien har udmøntet en række projekter, der forbedrer forholdene for vindmølletransporter mellem en række udskibningshavne og produktionssteder, det, som i folkemunde eller i hvert fald på havnene er blevet kaldt for vindmølleparken til havnene, for 45 mio. kr. I går besøgte jeg faktisk to havne, jeg besøgte både Aalborg Havn og Hirtshals Havn. Jeg var så heldig at kunne tage det første

spadestik til en stor ny banegodsterminal ved Hirtshals, som Dansk Folkeparti er med i forliget om. Det var en stor dag for Hirtshals, og det er et vigtigt skridt fremad i Danmark.

Så vi investerer i Det Blå Danmark, og når det drejer sig om baglandsinfrastrukturen, er det mit ansvar, at vi fortsætter den investeringstakt.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:26

René Christensen (DF):

Tak til ministeren. Jeg havde også forventet, at ministeren ville sige noget lignende. Jeg har også læst »Vækstplan for Det Blå Danmark«, og den er jo også væsentlig og positiv på rigtig mange punkter. Når jeg stiller det her spørgsmål, er det selvfølgelig i forlængelse af det tidligere. For når man netop kigger på Storstrømmen, er der dér faktisk ret store udviklingsmuligheder for havnene, både for Vordingborg Havne og for Guldborgsund Havne. For det, vi kan se, når vi kigger på det, er jo, at hvor der i Øresund, som er meget besejlet, kun er 7 meters dybde, er der faktisk i Storstrømmen 10 meters dybde, og derfor kan man sige, at det er hovedstrøget, når man kigger på skibstrafikken, også fra det tidligere Baltikum og andre steder; så er det den vej op igennem. Og derfor er der jo, når man nu også får en Storstrømsbro, hvor man kan køre gummihjulstrafikken både nordpå og sydpå, reelt store chancer for og mulighed for at skabe nye arbejdspladser i det her område, som har så hårdt brug for dem.

Så spørgsmålet her var jo selvfølgelig, om ministeren bakker op om, at infrastrukturen både på land, som ministeren jo har en hel del med at gøre – og der er broen jo en stor del af det – og i vandet skal have de bedste muligheder. Og der kunne jeg også forstå på ministerens svar på det første spørgsmål, at det indgår i ministerens arbejde, når man bliver helt færdige i forhold til Storstrømsbroen, og at den måde, man servicerer havnene på i området omkring Storstrømsbroen, selvfølgelig ikke skal blive hæmmet af, at man laver noget god infrastruktur på land, men hvor man jo så desværre, kan vi sige, med den her kasket på flytter broen, så den kommer meget, meget tæt på en havn, hvor det kun er 500 meter, og det er altså i de her terminologier meget tæt på, når vi taler om skibe med 10 meters dybde.

Men der er egentlig ikke så meget nu. Jeg har flere spørgsmål tilbage, men jeg fornemmer jo tydeligt, at ministeren svarer, at det her vil indgå i hans fremtidige arbejde, også i forbindelse med at udmønte Storstrømsbroen, og det er jeg egentlig godt tilfreds med. Så jeg har ikke flere spørgsmål, men jeg havde behov for at høre det fra ministeren, og det er jeg glad for.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:28

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Tak for det, og tak for at bringe det her emne op. Det er jo noget, som vi historisk, på grund af vores geografi og historik i Danmark, har som en styrkeposition. Men det er sådan med konkurrence i den globale verden, at der ikke er nogen styrkepositioner, som bare bliver ved med at være der, hvis ikke vi interesserer os for det, debatterer det og er klar til at investere, og det kan kun ske, hvis der også er politisk opbakning til og interesse for det. Så tak for, at spørgsmålene bliver bragt op.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ja, jeg forstår det på den måde, at transportministeren og spørgeren er så enige, at det er klogt at stoppe her, og det gør vi så, og det kan vi også rolig gøre, for både den næste minister, som er skatteministeren, og den næste spørger, som er hr. Claus Hjort Frederiksen, er klar.

Derfor går vi videre med spørgsmål nr. 19, som er stillet til skatteministeren af hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 293

19) Til skatteministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med god retssikkerhed, at det i et tilfælde, hvor en person, der boede i udlandet, men havde en bolig i Danmark og arbejdede under sine ophold i Danmark, blev afgjort, at 3 dages arbejde ikke var nok til at udløse skattepligt, og det i en anden sag blev afgjort, at 7 arbejdsdage udløste skattepligt samt fængsel i 1 år og 9 måneder og en klækkelig bøde?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 15:28

Claus Hjort Frederiksen (V):

Mener skatteministeren, at det er i overensstemmelse med god retssikkerhed, at man i et tilfælde, hvor en person, der bor i udlandet, men har bolig i Danmark og arbejder under sine ophold i Danmark, afgjorde, at 3 dages arbejde ikke var nok til at udløse skattepligt, og at man i en anden sag afgjorde, at 7 arbejdsdage udløste skattepligt samt fængsel i 1 år og 9 måneder og en klækkelig bøde?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Skatteministeren.

Kl. 15:29

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Spørgeren beder mig om at sammenligne to konkrete sager, og jeg vil af rent principielle grunde ikke gå nærmere ind i de sager, og det tror jeg også vi har været inde på her i salen tidligere. Jeg vil blot nævne, at det i sådanne sager jo som regel er sådan, at der sjældent er to sager, der er ens, da folks arbejdsmønster og ophold i øvrigt varierer meget. Derudover vil jeg godt komme med et par generelle bemærkninger og betragtninger.

Det har høj prioritet for mig at sikre borgernes og virksomhedernes retssikkerhed på skatteområdet. En forudsætning for det er, at reglerne anvendes ensartet for skattepligtige med ens forhold. Derfor skal der heller ikke herske tvivl om, at der skal være fuld åbenhed om SKATs administrationsgrundlag, herunder SKATs praksis, som skal være fuldt tilgængelig for alle. Det er den juridiske vejledning, som medarbejdere i SKAT skal lægge til grund for deres sagsbehandling. Denne vejledning opdateres to gange om året af SKATs juridiske afdeling, med nye regler, nye domme, afgørelser og ny praksis. Det er således også SKATs juridiske afdeling, som vurderer, om en dom eller en anden afgørelse har betydning for SKATs praksis, og om der derfor skal udsendes styresignal m.v. Den juridiske vejledning sikrer dermed, at der træffes ensartede afgørelser, og den bidrager således til at sikre retssikkerheden.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:30

Kl. 15:34

Claus Hjort Frederiksen (V):

Sidste onsdag forsøgte jeg at få skatteministeren til at fortælle lidt om ministerens opfattelse af god retssikkerhed. Jeg spurgte, om det var i orden at påberåbe sig tavshedspligt om en ændring af ligningsvejledningen, når man ved, at den ændring, man gennemfører, også har betydning for andre skatteydere. Jeg måtte forstå ministeren sådan, at det er helt i orden. Så ved vi det.

I dag prøver jeg så at få ministerens personlige opfattelse af rimelighed med hensyn til skattepligt og straf. En person, der ikke bor i Danmark, må gerne arbejde 3 dage uden at ifalde skattepligt. En anden person arbejder 7 dage og idømmes fængsel i 1 år og 9 måneder og en millionbøde. Mener ministeren, at der er proportionalitet mellem forseelsen og straffens størrelse? 3 dages arbejde udløste ingen skattepligt, 7 dages arbejde udløste fængsel i 1 år og 9 måneder plus en kæmpe bøde. Er det i orden, minister?

Jeg beder om ministerens opfattelse af rimelighed i det her, og ministeren behøver ikke dække sig bag konkrete sager. Der kan jo svares generelt på, om der er en proportionalitet mellem 3 dage, der ikke udløser noget som helst, og 7 dage, der udløser fængsel i 1 år og 9 måneder.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Indledningsvis bliver jeg nødt til at korrigere spørgeren, for det er jo sådan, at spørgeren i den konkrete sag tager udgangspunkt i et tilfælde, som spørgeren har opfattet fundamentalt forkert. Så derfor kan man jo ikke forholde sig til det på den måde, som spørgeren antyder.

I forhold til de konkrete sager er det jo sådan, at hvis der er strafansvar, der skal gøres gældende, er det ikke SKAT, som gennemfører en sag alene. Det er jo sådan, at det er politiet og anklagemyndigheden, som kommer med ind over. I det tilfælde er SKATs rolle alene den, at man skal være med til at præcisere og afklare sagsforløbet, og – nu kan jeg se på formanden, at min taletid er ved at være brugt – hvis der skal rejses spørgsmål om strafansvar, er det anklagemyndigheden, der skal ind over.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:33

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det er et nummer for smart, skatteminister, ligesom at sige, at SKAT er en ting og der så er politi og anklagemyndighed. Jeg går ud fra, at sagen er rejst af politi og anklagemyndighed på begæring af SKAT, da de jo nok ikke selv har opdaget den her sag.

Men jeg forstår altså på ministeren, at det er helt i orden, at en person kan slippe uden skattepligt efter 3 dages arbejde, og at en anden person efter 7 dage bliver idømt fængsel i 1 år og 9 måneder. Hvis der så dertil lægges det svar, som skatteministeren gav sidste onsdag, hvori han forsvarede, at man kan belægge afgørelser med tavshedspligt, ja, og dobbelt tavshedspligt for skatteyderen med de 3 dage, sådan at skatteyderen, der idømmes fængsel i 7 dage, ikke bør gøres bekendt med praksisændringen, synes skatteministeren så ikke, at vi står med et eller andet retssikkerhedsmæssigt problem?

Det eneste, jeg beder om, er jo at få skatteministerens personlige opfattelse af ret og rimelighed inden for det område, ministeren er ansvarlig for, at høre.

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Skatteministeren.

Kl. 15:34

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Nu tror jeg, at spørgeren måske er i gang med to forskellige sager, for først nævner spørgeren en sag, hvori der er afsagt en dom på et relativt langt fængselsforløb, og nævner så bagefter en sag, hvor der skulle være afsagt fængselsdom på 7 dage. Det lyder meget underligt, men der har jeg det måske lidt svært ved at forholde mig til de konkrete tilfælde.

Men i alle tilfælde er det da også min opfattelse med hensyn til den første sag, som spørgeren sigter til, at det jo ikke er sådan, at der har fundet en endelig domfældelse sted, som giver den lange fængselsstraf; mig bekendt er der foretaget en frifindelse.

Så i den konkrete sag synes jeg måske også, at det er værd at huske på, at man i en retssag jo som altid er i stand til at kunne forsvare sig og benytte sig af de informationer, der i øvrigt er tilgængelige, og hvis det er sådan, at der på den baggrund ændres praksis, så bliver det jo også meddelt ud i systemet, og det er det mig bekendt også blevet i den konkrete sag.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:35

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg synes, det er stærk tobak at høre ministeren her komme med de her manglende svar på det her. I den ene sag idømmes personen fængsel i 1 år og 9 måneder, fordi man ikke kendte praksisændringen i SKAT, som var holdt hemmelig og belagt med tavshedspligt. Altså, jeg går da ud fra, at en skatteminister er optaget af borgernes retssikkerhed, og jeg går da ud fra, at det er noget, der kan holde en skatteminister vågen om natten, hvis man kan sidde og se på, at en person bliver idømt en ret langvarig fængselsstraf efter danske forhold på 1 år og 9 måneder, og så bare slå ud med hænderne og sige: Sådan er det.

Altså, skatteminister, jeg prøver i dag at få ministeren til at forholde sig til den kendsgerning, at mens en person idømmes skattepligt, dømmes en anden efter 7 dages arbejde til fængsel i 1 år og 9 måneder. Er det ikke noget, der kan holde skatteministeren vågen om natten, at man sender folk i fængsel på det grundlag?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Skatteministeren.

Kl. 15:36

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg tror, at jeg har forstået, hvordan fejlen opstod før, og det var det, at spørgeren nævnte de 7 dage som værende 7 dages fængselsstraf. Det var måske der, hvor det gik galt. Så der er altså tale om den samme sag.

Hvis jeg kender den bagvedliggende sag korrekt, er det altså også en sag, som er afsluttet, i øvrigt med en frifindelse, og det er sket for over et år siden. Dermed burde den konkrete sag også være afsluttet. Men det er den så tilsyneladende ikke for spørgeren.

Jeg ved ikke, hvad det er, der driver denne gentagne trampen rundt i den der konkrete sag, om det f.eks. er, fordi man har en personlig klapiagt i gang i forhold til udvalgte medarbejdere i SKAT, eller om spørgeren på anden måde er personligt engageret i den konkrete sag. Men jeg ved, at det ville klæde spørgeren, at han i stedet

for deltog i en mere konstruktiv og fremadrettet dialog; det ville jeg gøre, og i hvert fald hvis man foregiver at vise interesse for retssikkerheden på skatteområdet.

Kl. 15:39

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var spørgsmål 19.

Vi er kommet til spørgsmål 20, som er dagens sidste. Det er stadig væk hr. Claus Hjort Frederiksen, og det er stadig væk skatteministeren.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 294

20) Til skatteministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med god retssikkerhed, at skattemyndighederne kan vente et par år med at offentliggøre en ny praksis i skattesager, når man er vidende om, at borgere i samme periode pålægges skattepligt, bøder og straf efter den gamle praksis?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 15:37

Claus Hjort Frederiksen (V):

Mener skatteministeren, at det er i overensstemmelse med god retssikkerhed, at skattemyndighederne kan vente et par år med at offentliggøre en ny praksis i skattesager, når man er vidende om, at borgere i den samme periode pålægges skattepligt, bøder og straf efter den gamle praksis?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:38

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Det ville bestemt helt klart være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, hvis det forholdt sig, som spørgeren beskriver. Det gør det så heldigvis heller ikke.

Som jeg også nævnte i mit svar på det foregående spørgsmål, har det høj prioritet at sikre borgernes og virksomhedernes retssikkerhed på skatteområdet. En forudsætning for det er, at reglerne anvendes ensartet for skattepligtige med ens forhold. Der skal ikke herske tvivl om, at der skal være fuld åbenhed om SKATs administrationsgrundlag, herunder SKATs praksis, som skal være fuldt tilgængelig for alle. SKATs praksis skal være fuldt tilgængelig for alle.

Hvis SKAT vurderer, at f.eks. en dom eller en anden afgørelse er principiel og derfor har betydning for SKATs praksis, vil den blive gjort offentligt tilgængelig. Det kan f.eks. ske ved udsendelsen af et styresignal, som offentliggøres og efterfølgende indarbejdes i den juridiske vejledning. Det er den juridiske vejledning, som medarbejdere i SKAT skal lægge til grund for deres sagsbehandling.

Vejledningen opdateres, som jeg har nævnt, to gange om året af SKATs juridiske afdeling, der også vurderer, om en dom eller anden afgørelse har betydning for SKATs praksis, og om der derfor skal udsendes styresignal m.v. Den juridiske vejledning sikrer dermed, at der træffes ensartede afgørelser, og den bidrager således til at sikre retssikkerheden.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg er vist ikke rigtig i stand til at få ministeren til at tage stilling til spørgsmål om borgernes retssikkerhed, men jeg vil nu alligevel prøve igen.

Hvor lang tid mener ministeren der maksimalt kan gå, før man offentliggør en praksisændring i forhold til ligningsvejledningen? Ændringerne sker jo, som ministeren rigtigt siger, i form af styresignaler, men hvor lang tid synes ministeren det er rimeligt der skal gå, fra en beslutning om en ny praksis træffes, til at den offentliggøres for offentligheden? Skal det være med det samme? Skal det være efter 3 måneder? Skal det være efter ½ år? Skal det være efter 1 år? Skal det være efter 2 år? Skal det være efter 3 år?

Der vil jeg gerne høre hvor ministeren er henne i de sager.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:40

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Men jeg har jo redegjort for, hvad praksis er, altså at mindst to gange om året opdateres den juridiske vejledning, og at der i øvrigt også løbende udsendes styresignaler. Men det er jo heller ikke anderledes, end at den sag, som jeg har en fornemmelse af at hr. Claus Hjort Frederiksen stadig væk bliver ved med at vende tilbage til, jo heller ikke er af en karakter, som tilsiger, at der skulle være sket den praksisændring, som hr. Claus Hjort Frederiksen er så optaget af.

Med andre ord er det altså sådan – og det har vi også været meget tydelige med hensyn til at kommunikere i Skatteministeriet, både tidligere, og mens jeg har været skatteminister – at den praksisændring, som finder sted, sker i forbindelse med en domfældelse, hvilket spørgeren har været inde på i tidligere spørgsmål.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:41

Claus Hjort Frederiksen (V):

De sager, jeg har interesseret mig for, skatteminister, er sager, hvor skattemyndighederne træffer en positiv beslutning over for skatteyderen, altså giver skatteyderen medhold.

Selv om man giver en skatteyder medhold, kan det jo godt have betydning for andre. Og derfor undrer det mig, at man kan pålægge den slags beslutninger tavshedspligt, dobbelt tavshedspligt, som mennesker i den samme organisation, som er undergivet den samme tavshedspligt som den, der har truffet beslutningen, ikke kan få indholdet at vide.

Det kan godt være, at ministeren synes, at det her er fuldstændig bagatelagtigt, men jeg vil bare gøre opmærksom på, hr. minister, at jeg ikke mener, det er bagatelagtigt, at folk kan idømmes 1 år og 9 måneders fængsel for noget, hvor Østre Landsret så må sige: Den sag er helt afvist, og den pågældende er blevet frifundet.

Altså, det krænker min retsbevidsthed, og det er derfor, jeg er så interesseret i at høre, hvad ministerens retssikkerhed siger i de sager.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Skatteministeren.

Kl. 15:42

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg er da utrolig glad for at leve i et land, hvor man er i stand til at kunne appellere en dom, og hvor det også er sådan, at hvis der er det

fornødne grundlag til stede for at omgøre den dom, bliver det også gjort. Er det ikke retssikkerhed, hr. Claus Hjort Frederiksen?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:42

Claus Hjort Frederiksen (V):

Nu taler jeg om SKAT. Østre Landsret reddede den pågældende person. Havde det stået til SKAT, havde de 1 år og 9 måneder stået fast. Det er jo det, der er sagens kendsgerning, skatteminister. Så skal skatteministeren jo ikke komme rendende og sige, at den pågældende blev reddet. Det er jo SKAT, der har foranlediget sagen, og det er jo det, jeg synes der er så åbenbart urimeligt i den her sag.

Men altså, jeg har jo forgæves forsøgt at få ministeren til antydningssvis bare at løfte sløret for sin opfattelse af ret og rimelighed i det her samfund, men ministeren er jo ikke særlig meddelsom.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Skatteministeren.

Kl. 15:43

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg synes faktisk, jeg er meget meddelsom. Jeg peger netop på, at i den givne sag var det jo sådan, at der på baggrund af den givne sag blev ændret et styresignal, fordi den givne domsafsigelse jo lige præcis ændrede en praksis. Det blev så efterfølgende ændret i styresignalet.

Så jeg må indrømme, at jeg da for det første lige præcis her er meget glad for, at påstanden om, at det skulle være SKAT, som er anklager, ikke er rigtig, det her sker jo igennem anklagemyndigheden. For det andet skal det være sådan, når vi bor i en retsstat, at hvis en domstol ændrer en afgørelse og dermed skaber en ny praksis, får det så også efterfølgende den konsekvens, at praksis ændres så hurtigt, som det i øvrigt kan lade sig gøre.

Det synes jeg at jeg har redegjort meget klart for. Men jeg er også opmærksom på, at hr. Claus Hjort Frederiksen har en anden virkelighedsopfattelse af tingene på det her punkt, når det gælder de faktisk gældende forhold.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var afslutningen på spørgsmål 20. Jeg siger tak til hr. Claus Hjort Frederiksen og tak til skatteministeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 15:44

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 20. november 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:45).